

Dusnieuws nummer 10. Leiden, donderdag 21 januari 1999. Uitgever: anarchistisch collectief 'EuroDusnie'. It's all about the money... dum dum di dum... Dusnieuws kost nix! Geen gulden, geen Euro voor informatie! f 0,- € 0,-

Euro Euro über alles...

Eurodag, 1 januari 1999. Op de betonkolos van De Nederlandsche Bank in Amsterdam wordt met een laserparaat een enorm euro-teken geprojecteerd. Tegelijkertijd in Brussel, aan de voet van het gebouw van de Europese Commissie, laten honderden schoolkinderen blauwe euroballonnen op. Op een hoge verdieping van het commissiegebouw heffen europoliti, bankiers en topambtenaren tevreden het glas, en kijken naar de voorbijkomende ballonnen.

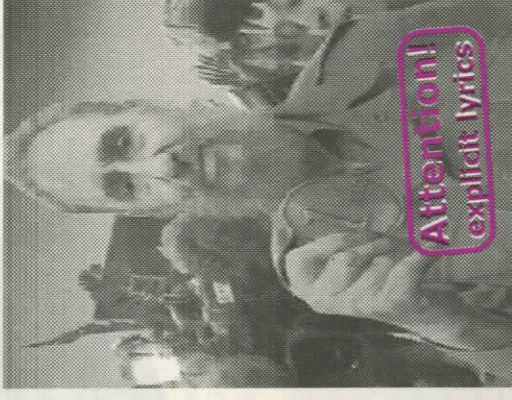
Het is gelukt.

"Verblind door de propaganda van de monetaire unie, hebben de inwoners van Euroland zich als makke schapen naar de slachtbank laten leiden" aldus het commentaar van een Engelse krant op de introductie van de euro. Nu komt veel van de Engelse kritiek op de EU voort uit chauvinistische, anti-europese sentimenten, maar toch: in Engeland is felle kritiek en discussie over de euro een normale zaak. In Nederland is een overstelpende meerderheid in de media, politieke partijen en maatschappelijke organisaties al jarenlang fanatiek

voorstander van de euro. Van een maatschappelijk debat is nauwelijks sprake geweest - dat is natuurlijk ook moeilijk als alle partijen sowiso vóór zijn. De EMU is Nederland als een slikken-of-stikken pakket opgelegd en iedereen vond dat wel prima. In Engeland gaan ze in ieder geval nog een referendum houden voordat ook daar de bevolking in de eurowangbuis wordt geplaatst - in Nederland vond men daar de bevolking te dom voor. Tot zover het nog steeds door Zalm volgehouden democratische karakter van de euro. De laatste week beperkt de discussie over de euro zich tot de vraag of Beatrix nu wel of niet achterop de nieuwe munt moet blijven staan: Zalm voor, Wellink tegen. *Very essential.* Zet dan meteen Walter Funk, de minister van financiën van nazi-Duitsland achter op de euro, die heeft de EMU uiteindelijk verzonnen.

Vraagt iemand zich echter nog wel af wat nu eigenlijk de voordelen zijn van de eenheidsworst-munt? Een paar jaar geleden schermde de Europese Commissie nog met goedkope overboekings- en geldopnamekosten. Europese banken hebben dit voordeelje inmiddels

resoluut de grond in geboord. Zouden we dan allemaal rijk worden van de nieuwe euro? Ook dat is onwaarschijnlijk want als gevolg van het Stabiliteitspact - waarin

Attention!
expliciet lyrics

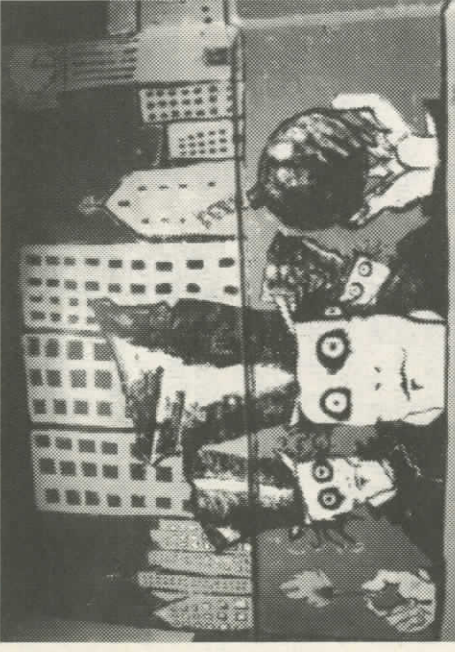
Communist Castro ook blij met de Euro

de eurolanden hebben afgesproken te streven naar een evenwichtige begroting - zal de beproefde neoliberale politiek van bezuinigen en flexibiliseren nog

Exit Hans Achterhuis

Nee, ik geef geen grote, afstandelijke maatschappijkritiek meer die stoer klinkt, maar geen politieke gehoor vindt. Zo onderbouwde Hans Achterhuis, afsluitend zijn, volgens hem als de werkelijkheid geldende, beweringen over de post-utopische samenleving. Ook stelt hij te weten dat niemand meer gelooft in een totaal andere, bevrijde samenleving. Ik ben er zelf dinsdag jongstleden niet bij geweest toen hij dit soort uitspraken deed in de Balie, ik was er niet van op de hoogte dat dit aldaar zou gaan

media wordt opgedrongen. Voor Hans Achterhuis is dat dus een prima medium om zijn post-utopische evangelie te verkondigen. Dat een filosoof het utopisch denken ter discussie wil brengen is op zichzelf geen kwade zaak, het kan immers voor de utopische denkers alleen maar goed zijn als de relatie tussen persoon en utopie vooral kritisch blijft. Dan had het falen van Rusland misschien wel nooit plaatsgevonden. Maar het probleem van Hans Achterhuis is, feitelijk gezien, een probleem van zijn eigen persoonlijkheid.

geen utopien meer...?!

plaatsvinden. Anders was ik wel gekomen, en had dan ook ongetwijfeld van meer van dit alles kunnen genieten, al is dat er zeker niet het juiste woord voor. Sinds zijn boek *De Erfenis van de Utopie* is er in de dromenloze Nederlandse samenleving weer een nieuwe trend losgebroken die ons vooral via de

ideologisch denken in het algemeen te projecteren. De Erfenis Van De Utopie is daarvan het resultaat. Volgens hem zijn de getto's waarover gerept werd er niet gekomen. Ik weet niet in welke sjeke villawijk onze post-utopische filosoof vertoef. Maar de werkelijkheid is anders dan zijn illusies. Maar ja, je kan het natuurlijk niet onderbouwen om het utopisch denken naar de prullenbak te verbannen terwijl je tegelijkertijd het bestaan van getto's in Nederland erkent: dat is een strategische domheid. Zo zal hij wel gedacht hebben. Het hele idee dat de mens het slachtoffer is van maatschappelijke structuren is volgens Achterhuisje verdwenen. Het is een expliciet verschil of je het woord idee of weten in deze context hanteert. Heeft hij echt nog nooit van semiotiek gehoord als filosoof zijnde? De mens is wel degelijk (en notabene met de dag meer) het slachtoffer van de maatschappelijke structuren. Lyotard bracht ooit naar voren dat het onontbeerlijk is om te weten onder welke condities maatschappelijke structuren vorm krijgen. (Lees hiervoor het Onmenselijke en *The Difference*, door hem geschreven.) De mens is vooral een slachtoffer van de maatschappelijke structuren omdat de burgerschap, waarover Achterhuisje het ook had, een wassen neus is. Voor iedereen die de betekenis van het woord burgerschap kent is het niet te ontkennen dat het in de huidige praktijk aardig veel aan zijn oorspronkelijkheid heeft moeten inboeten. Binnen een daadwerkelijke

Lees verder op pagina 9

Inhoud

Colofon.....2
Redactioneel.....2
Theorie & solidariteit.....2

Interview met WISE.....3
De Eurocorner (nieuw!).....4
Over industriële gevangnissen.....5

Over zinloos pianogeweld.....6
Glossarium (nieuw!).....7
Vrije jongens aan de macht.....8
Anti-EU-verkiezings-special.....9
Hervorming in Iran.....10
TAART 1.....10

TAART 2.....11
Griekenland in vuur en vlam.....11
Keulse Eurotop verplaatst.....11
agenda.....achterop

Lees verder op pagina 7

Leiden, donderdag 21 januari 1999, nummer 10

Dusnieuws wordt uitgegeven oor het anarchistisch kollektief EuroDusnie

Redaktie Dusnieuws
Boerhaavelaan 345
postbus 2228
2301 CE Leiden
tel/ fax: (071) 517 30 19

E-mail:
eurodusnie@dsl.nl
Homepage:
www.dsl.nl/eurodusnie

Drukkerij:
mostert & van onderen:
Langegracht 61, 2312 NW Leiden
Oplage: 1000 stuks

Giro-nr.: 3184679 EuroDusnie
o.v.v. 'Dusnieuws' en je adres

Abonnementen: Dusnieuws is en blijft gratis: voor de produktie van het blad zijn wij echter afhankelijk van donateurs. voor vijf nummers vragen wij een tientje, je mag natuurlijk ook meer storten. Kun je echt geen cent missen, sturen we je Dusnieuws gratis op. wij proberen iedereen tenminste drie uitgaven op te sturen waarvan we hopen dat je deze uitdeelt aan andere mogelijk geïnteresseerden of dat je ze op openbare plekken neerlegt. Kun je meer kranten verspreiden, geef dat even door aan de redactie. Dusnieuws is te vinden in de meeste infowinkels en alternatieve boekwinkels. Je kunt je ook op de digitale versie abonneren door aan ons een mailtje te sturen, je wordt dan ook regelmatig op de hoogte gehouden van het EuroDusnie programma.

De redactie heeft altijd interesse in artikelen als ze maar niet beginnen met "de diktatuur van de vrije markt", maar wel als er tenminste drie keer het woord "wereldrevolutie" in voorkomt. Stukken graag zonder layout-grapjes gewoon als *.txt of *.doc-file mailen of uitgeprint opsturen naar bovenvermeld adres.

De deadline voor Dusnieuws nummer 11 is 21 februari 1999.

Er bestaat geen eind- of hoofdredactie. Elke redakteur is voor de door hem/ haar gepubliceerde artikelen verantwoordelijk, deze geven in elk geval niet de EuroDusnie mening weer want we zijn geen klonen van elkaar; hebben dus soms verschillende meningen! Geen copyright! Niet voor ons en niet voor jullie. Voor de layout van Dusnieuws jatten wij foto's en plaatjes uit alle mogelijke interessante en niet interessante bladen, van internet etc. Soms maken wij ook zelf foto's.... Kopieer en verspreid Dusnieuws zo breed mogelijk, neem artikelen over als je wilt - de gedachten zijn vrij.

Redactioneel

Je leest Dusnieuws nummer tien. Tien: een getal met een nul aan het eind, doorgaans aanleiding voor jubileum-toestanden, terugblikken e.d.: dus niet! Nostalgie is reactionair zei Mao al (of was het Popeye?) We hebben hier trouwens ook helemaal geen tijd voor. De nasleep van

Dagblad pakt haar collega Kuperus flink uit: in Eurodusnie werken volgens hem schreeuwerige pubers of paranoïde mensen, hij vergelijkt Eurodusnie met de CD en ETA. Eurodusnie is volgens hem deels verantwoordelijk voor de dreigtelefoonjes bij McDonalds. Het botert

de taartakke zorgde voor uitstel van de Dusnieuws-deadline van een week. Wie het woord TAART hier nog in de mond durft te nemen wordt het pand uitgeflikkerd! Goede aktie, maar we hebben hier een flinke kater overgehouden aan de manier waarop de media TAART heeft behandeld. Spektakel, spektakel, spektakel. En toegegeven, het mediabeleid van werpgroep TAART was ook niet erg goed doordacht. Binnen TAART wordt hier driftig over gediscussieerd. Volgende keer gaat alles anders. Lees hierover het discussiestuk van Peter in deze Dusnieuws.

Een andere leuke gebeurtenis aan het begin van het nieuwe jaar was de opening van de nieuwe Weggeefwinkel in het pand waar eerst Leidens linkse boekhandel Manifest gevestigd was. Aan de Hooglandse Kerkgracht 4 kun je, vooralsnog op donderdag en zaterdag, spullen halen en brengen. Ieder dag als de winkel open is komen er honderden mensen langs, kortom een groot succes... Alles gratis, bij winkeldiefstal doen wij GEEN aangifte bij de politie. Meer nieuws: om de hoek van de weggeefwinkel, in Koppenhinksteeg 2c, opent Eurodusnie op 27 januari de vernieuwde soepkeuken. Eurodusnie breidt dus uit in de stad! Dit alles heeft tot grote onrust geleid in de lokale VVD fractie. Fractie leider Schultz eiste nog maar eens de onmiddellijke ontrooiing van Eurodusnie. In het Leidsch

What's in a name?

Anti-autoritaire actie en informatie-centrum EuroDusnie heet vanaf nu anarchistisch collectief EuroDusnie. Waarom zul je je misschien af vragen. Gaat het hier wellicht om een goedkope marketingtruc van dat zootje ongeregeld in Leiden. In de reclamewereld verzint men ook immers steeds nieuwe namen en beschrijvingen om het zelfde produkt te verkopen. Was het produkt EuroDusnie soms aan een nieuwe verpakking toe of zit er achter die naamsverandering echt iets nieuws verscholen?

Feit is wel dat het project over het algemeen bekend staand als EuroDusnie een beetje uit te hand gelopen is wat betreft omvang en veelzijdigheid. Eigenlijk dekte anti-hiërarchisch actie-informatie-

centrum de lading niet meer helemaal. Inmiddels worden er vanuit EuroDusnie ook dingen binnen en buiten het pand georganiseerd die niet zoveel te maken hebben met een actie en informatie-centrum. Met de naar het centrum van de stad verhuisde Weggeefwinkel en de wachtte start van andere projecten in de binnenstad is EuroDusnie die titel ontgroeid.

Daarnaast is het gewoon te lang en klinkt het nogal agressief. De reclame afdeling van EuroDusnie leek het marketing technisch gezien beter om de naam iets te veranderen. Iets wat de vorm van het project omvat en de belangrijkste politieke inspiratiebron benoemd. Anarchistisch collectief EuroDusnie dus...

centrum de lading niet meer helemaal. Inmiddels worden er vanuit EuroDusnie ook dingen binnen en buiten het pand georganiseerd die niet zoveel te maken hebben met een actie en informatie-centrum. Met de naar het centrum van de stad verhuisde Weggeefwinkel en de wachtte start van andere projecten in de binnenstad is EuroDusnie die titel ontgroeid.

Daarnaast is het gewoon te lang en klinkt het nogal agressief. De reclame afdeling van EuroDusnie leek het marketing technisch gezien beter om de naam iets te veranderen. Iets wat de vorm van het project omvat en de belangrijkste politieke inspiratiebron benoemd. Anarchistisch collectief EuroDusnie dus...

The aim of theory is not to raise our intellectual or academic reputation, but to open possibilities to understand the historical world and its processes, to gain directions for our praxis, and to change it if necessary.

Stuart Hall

Theorie en solidariteit

Zitten of staan, licht aan of licht uit, opstaan of verder slapen, zwart en wit, theorie en praktijk...

Aktionistische praktijk blijft vaak zonder enige perspectief en heeft het voordeel ongewenste kritiek op de eigen politieke bezigheden te voorkomen. De theorie bekritiseert de praktijk als automatisch reformistisch, maar blijft zelf passief. Waar staan wij? Ergens tussen de extremen?

Theorievorming is niks voor pseudointellectuelen die zich zelf verlustigen in hun bekwaamheid simpele constateringingen zo moeilijk mogelijk te kunnen uitdrukken. Door de theorie te vervloeken geven wij een belangrijke wapen uit handen. Theorie is immers de poging om onderdrukking die de theoreticus niet zelf moet ondergaan toch te kunnen begrijpen. Als man zal ik nooit weten hoe het is om seksistisch gediscrimineerd te worden. Als witte man zal ik nooit weten wat het inhoudt racistisch gediscrimineerd te worden. Sekse, huidskleur en sociale klasse zijn in het geval van links Nederland privileges. Hoe meer wij geprivilegeerd zijn hoe meer wij van andere - wel onderdrukte - mensen moeten leren. Theorie is het middel om dat te doen. Maar ze is ook risico en daarom is men misschien zo bevreesd. Het begripen van de verschillende onderdrukkingsvormen impliceert immers, dat bedoelt Stuart Hall, de noodzaak het eigen handelen en wandelen fundamenteel te veranderen. Maatschappelijke relaties waarin wij bevooroordeeld zijn, zijn niet zonder eigen machtsverlies te veranderen. Zonder dit soort solidaire theorie begrijpen wij dus alleen maar onze eigen, onmiddellijke onderdrukking. Maar dat is met ons idee van internationale solidariteit niet verenigbaar.

Theorie houdt ook een bepaalde soort argumentatie en abstracte ('moeilijke') begrippen in. Maar dat is de voorwaarde om theorie te kunnen toepassen. Een gemeenschappelijk taal verenigt, woordenwinwar verdeelt.

Daarom dus altijd die moeilijke woorden en zinnen. In dit nummer van Dusnieuws beginnen wij met een glossarium waarin wij gebruikte begrippen nader uitleggen.

Sommige gedachten in dit stukje zijn in de tekst 'Drei zu eins - Klassenwiderspruch, Rassismus und Sexismus' verder uitgewerkt. Het origineel is bij de id-Verlag te krijgen. De tekst staat naast andere aanbevelenswaardige stukken trouwens - ook afgedrukt in de bundel "Metropolen(gedanken) und Revolution?" (eveneens bij id-Verlag verkrijgbaar). Een Engelse versie is ook op internet op de website van Arm the spirit te lezen (<http://burn.ucsd.edu/~ats/publicat.htm>). Ondanks dat de tekst alweer 8 jaar oud is hij nog steeds actueel en het waard om gelezen te worden.

Peter

"...en dat zullen we nooit kunnen accepteren."

Sinds kort zijn in Nederland weer transporten met nucleair afval tegestaan. Wij spraken met Dirk van WISE (World Information Service on Energie) over de gevaar van transporten met kernaafval.

Ik heb eerlijk gezegd niet zo erg veel verstand van zaken rond atoom-energie in Nederland. Volgens mij is er alleen nog een atoomcentrale, toch? Hoezo moet nu afval ergens gedumpt worden?

Ja, er is nog maar één werkende kerncentrale die elektriciteit levert, dat is Borssele, 450 MW groot. In 1997 is de kerncentrale in Dodewaard gesloten. Verder zijn er nog een paar kleine onderzoeksreactoren: in Petten

en in Delft. Voor Borssele

is het logisch dat er afval afgevoerd moet worden. In radioactief afval op te slaan in een gebouw voor laag radioactief afval. Maar dat de EU de optie op kernwapens wil behouden?

Dat gaat in een koelbassin. In dat koelbassin moet ten allen tijde voldoende ruimte zijn om de hele inhoud van de kern op te slaan. Daarom moet Borssele regelmatig afval uit dat koelbassin ergens anders heen brengen. Dodewaard heeft een vergunning voor de stillegging en daar staat in dat het koelbassin in 2003 leeg moet zijn. Ik geloof niet dat ze zo'n haast hebben, maar ze zullen wel denken dat het nooit kwaad kan om de regering onder druk te zetten. Daarnaast gaan er transporten komen uit Petten. En dat is een verhaal apart.

Petten is een onderzoeksreactor die hoogverrijkt uranium gebruikt als brandstof. Nu is daar veel verzet tegen en de VS heeft een programma om het gebruik van dat HEU (Highly Enriched Uranium) uit te bannen. Dit vooral omdat het proliferatie-gevaarlijk is ('proliferatie' = 'verspreiding', wordt vooral gebruikt om aan te geven dat steeds meer landen de technologie of grondstoffen hebben/krijgen voor het maken van kernwapens, je kan er vrij makkelijk kernwapens van maken), en dat mogen alleen de VS, Rusland, China, Frankrijk en Engeland, zoals bekend en de VS heeft heel veel macht want de meeste onderzoeksreactoren krijgen de brandstof van de VS en het afval gaat dan daar ook naar toe terug; eigenlijk verhuren ze de brandstof alleen maar. De VS weigert Petten nog langer brandstof te leveren als ze niet omschakelen op laag verrijkt uranium (LEU). Tot nu toe heeft Petten (i.s.m. de EU omdat het eigenlijk een Europese reactor is) geweigerd om dat te doen. Dat betekent dat ze het afval ook niet terug mogen sturen. Omdat hun bassin vol zit hebben ze grote problemen. De reactor moet echt op korte termijn dicht (februari?) als ze niet voor die tijd een deel van het afval af kunnen voeren. Er zit binnenkort, zo lijkt het, wel een beslissing aan te komen over omschakeling op LEU, maar misschien dat dat nog te lang duurt. Ze hebben een vergunning aangevraagd om afval op te slaan in containers bij de

COVRA in Borssele. COVRA staat voor Centrale Organisatie Voor Radioactief Afval. Die zijn in Nederland verantwoordelijk voor de inzameling en opslag van al het radioactief afval. Het is een organisatie van de producenten, maar de staat is verreweg de grootste aandeelhouder en betaalt de verliezen. De COVRA heeft een opslag voor een periode van ongeveer 100 jaar in Borssele. Wat er daarna met het afval moet gebeuren weet niemand.

Je zei dat Petten weigert om over te schakelen op laag verrijkt uranium. Moet dat zo geïnterpreteerd worden dat de EU de optie op kernwapens wil behouden?

Nee, ze hebben steeds volgehouden dat de research die ze doen niet mogelijk is met LEU. Dat schijnen ze nu een beetje los te laten. Ze hebben geen keus, want het is erg moeilijk om HEU te krijgen als de VS het niet levert. Ze hebben onderhandelingen gehad met de Russen, maar dat lijkt niet zo goed te gaan. Verder

weeten we dat ze erg bang zijn voor de milieubeweging omdat ze dan een nieuwe vergunning aan moeten vragen voor het gebruik van LEU. En daar kan bezwaar tegen gemaakt worden en dan kan het lang gaan duren.

Okay, terug naar Nederland, Petten. Om wat voor afval gaat het precies?

Het is uitgewerkte brandstof, zeer gevaarlijk hoog radioactief afval. Voor het grootste deel uranium, maar ook met splijttingsproducten, plutonium enzo.

Waar gaat de Nederlandse kernaafval naar toe?

Het afval van Dodewaard en Borssele moet naar de opwerkingsfabrieken in Sellafield (Engeland) en Le Hague (Frankrijk). Dat is een grote reden om axie te gaan voeren; opwerking is ontzettend vervuילend en compleet zinloos. Het afval van Petten wil men nu opslaan in Borssele, waar al het Nederlandse afval opgeslagen

moet gaan worden. Ook het hoog radioactief afval wat nu nog allemaal in het buitenland is bij de opwerkingsfabrieken). Het probleem is echter dat het gebouw voor de opslag van hoog radioactief afval (het HABOC) nog lang niet klaar is. Daarom vraagt Petten toestemming om het op te slaan in een gebouw voor laag radioactief afval. De Raad van State moet nog beslissen of dat mag. Die beslissing wordt rond 15 januari verwacht. Dan zal de ECN dat afval vrij snel gaan vervoeren is de verwachting.

Wat is de ECN?

Energie Centrum Nederland (heette tot 1975 Reactor Centrum Nederland). Op het terrein staat de HFR in Petten. ECN doet nog vrij veel kernenergie onderzoek en is ook bezig met het ontwikkelen van een nieuw soort kernreactor.

Hoe gevaarlijk is het om hoog radioactief afval in een gebouw voor laag radioactief afval op te slaan?

Het gevaar van opslag is vooral dat het gebouw niet is aangepast als er iets mis

gaat (explosiegevaar muren/dak etc.), maar ook dat er geen mogelijkheid is om iets met de container te doen als er iets mis is. Dan moet het opnieuw vervoerd worden. Natuurlijk is de opslag in een wel speciaal gebouwd gebouw ook niet zonder risico's. Maar het gaat er natuurlijk ook om dat er opnieuw een

uitzondering gemaakt zal gaan worden, eigenlijk iets te gebruiken wat er helemaal niet voor bedoeld is, omdat er anders een probleem ontstaat. Het probleem is natuurlijk kernenergie en afval, dat blijkt weer duidelijk.

Wanneer en hoe gaan die transporten rijden? Moet iemand van te voren geïnformeerd worden of kan het ook 's nachts en op een ander datum dan verwacht (de Ahaus-methode)?

Het Petten afval kan vanaf de uitspraak van de Raad van State, en dan een paar uur (of een paar dagen voor de handtekeningen van ministers enzo) gaan rijden. Dodewaard en Borssele duurt wel langer waarschijnlijk, die hebben nog toestemming nodig om via een haven (Rotterdam) het te vervoeren omdat het niet via België mag (wat gebruikelijk was tot het algemeen

vervoersverbod in juni vorig jaar na de besmettingen). Tot nu toe was de FNV erg tegen maar of ze daar nu nog een uitspraak over doen is de vraag. PRIMEUR: we horen net dat de FNV de transporten 'besmet' zal verklaren, zolang de Kamer zich niet heeft uitgesproken over opwerking en dat zal misschien nog wel 2 maanden duren) Als er vergunningen zijn kan men op een door hen zelf gekozen moment gaan rijden. De vergunning is voor een periode en niet voor een datum. Je weet dat dus ook niet van te voren, of je moet het horen van interne bronnen bij de bedrijven. 's nachts mag er niet gereden worden.

Hoezo is het zo erg als kernaafval getransporteerd word? De eis van de Duitse anti-atoom-beweging - geen transporten tot alle kerncentrales dicht zijn - heeft toch geen nut in Nederland. Bestaat de mogelijkheid dat - als het transport zonder protesten gaat rijden - dat Borssele als opslagplaats ook voor kernaafval uit andere landen gebruikt gaat worden?

In Nederland is er nog steeds geen sprake van dat alle kerncentrales dicht zijn. Er is wel een besluit dat Borssele in 2004 dicht zal gaan, maar dat kan altijd nog terug gedraaid worden (al is die kans niet zo groot). Ook nieuwe kerncentrales zijn niet waarschijnlijk in Nederland. Van daar uit gezien zou je kunnen konkluderen dat afval transporten niet zo erg zijn. Maar - in de eerste plaats gaan de transporten van de kerncentrales naar de opwerkingsfabrieken, en dat zullen we nooit kunnen accepteren, ook al zijn alle centrales dicht en het afvaltransport van Petten zorgt er juist voor dat die open kan blijven en gaat naar een gebouw dat er niet voor gebouwd is (en dan nog zijn er heel veel bezwaren aan het HABOC gebouw). Ook de containers waarin het afval opgeslagen wordt, zijn niet onomstreden. Maar en dit terzijde, als Petten omschakelt en het afval kan terug naar de VS zijn we daar ook tegen. Ook al is het van de VS, het is in Nederland geproduceerd afval, dus zijn wij er verantwoordelijk voor. Daarbij komt dat transporten altijd gevaarlijk zijn, dus vinden wij niet (waar bijvoorbeeld Greenpeace wel voor pleit) dat het terug naar de VS moet. Als het HABOC gebouw klaar is, zal ook het afval uit het buitenland terug komen. En dan zal ook dat probleem zich aan gaan dienen: de centrales zijn gesloten, het is ons afval, dus het moet terug naar Nederland. Het is een argumentatie probleem. Maar het blijft zo dat er veel argumenten tegen de HABOC faciliteit (en de lokatie

Lees verder op pagina 7

Noot van de redactie: vanwege het hele gedoe rond handgranaten... ähh, sorry taartengooien en andere organisatorische bezigheden (even naar McDonalds bellen...) moesten wij de deadline van deze Dinsnieuws verplaatsen. Daarom is het interview misschien niet meer zo actueel. Wij plaatsen het toch maar in de oorspronkelijke vorm. Inmiddels is er ook een vergadering over activiteiten rond het aanstaande transport geweest. Zonder hier al te diep op de geplande activiteiten in te gaan kunnen wij je verzekeren dat er acties zullen plaatsvinden. Beter is het natuurlijk om zelf verantwoord te nemen en in actie te komen. Omdat het erg moeilijk is deze castor te stoppen (vrachtwagen op de snelweg) kunnen dat ook plaatselijke acties zijn om de aandacht te trekken. Dat kan met spuitacties (de beste leuzen krijgen een prijs...) of folders uitdelen beginnen en eindigt... jouw fantasie kent geen grenzen... Als je nog vragen hebt kun je ook contact opnemen met WISE: 020 - 6126368 of wiseamster@antenna.nl

Corruptie onthullen wordt niet gewaardeerd.

Veel in het nieuws de laatste tijd: fraude- en corruptietoestanden bij de Europese Commissie. Je hebt de laatste tijd genoeg kunnen lezen in de gewone pers over de heldhaftige strijd van het europarlement tegen sjoemelende commissarissen. EuroDusnie houdt er niet van te klagen over de "zakkenvullers" in Brussel - laat dat populistisch gezwam maar aan de Telegraaf over. Trouwens, wat er zo bijzonder aan frauderende politici? Opvallend is wel de felle tegenreactie van de Europese Commissie. "De corruptie-beschuldigingen zijn niet te tolereren" hoorden we voorzitter Santer briesen, en dreigde met aftreden. Cresson sprak van een

complot tegen haar. Een commissie-ambtenaar die teveel verdachtmakingen naar buiten bracht, werd voor het gemak maar ontslagen.

Toch wat meer aandacht voor één spectaculaire fraudezaak die al jaren speelt: de affaire Perry Lux. Er loopt een onderzoek tegen 138 officials van de Europese Commissie, die van de malafide ondernemer en voormalig Parijs nachtclubzanger Claude Perry smeergeld, auto's, computers, mobiele telefoons en vakantiereisjes zouden hebben aangenomen. In ruil hiervoor ontving Perry opdrachten van de Commissie, en informatie over EC-contracten. Perry's bedrijven in o.a. Luxem-

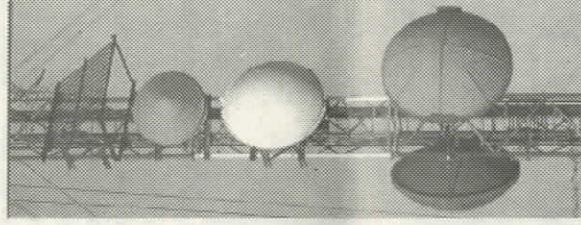
burg en Ierland deden zo goede zaken met de Commissie. Vooral omdat Perry er een gewoonte van maakte personeelscontracten op te stellen voor niet-bestaand personeel, en de miljoenen "salaris" te laten verdwijnen op geheime bankrekeningen.

De beschuldigingen zijn gemaakt door een voormalige zakenpartner van Claude Perry, Andre Hardy. Al in 1996 informeerde deze de Commissie over de duistere praktijken van Perry, zonder dat er maatregelen werden genomen. Een medewerker van Santer verzocht hem "met de grootste discretie" om te gaan met de zaak. Wel werden er maatregelen tegen

Europese toppen

De Europese Top in Wenen is vrij geruisloos voorbijgegaan. Er waren een aantal anti-EU akties - o.a. een vrij grote demonstratie met vnl. euromarsers - maar die hebben de burgerlijke pers niet gehaald. Nu is er ook erg weinig gedaan door de Europese leiders in Wenen, afgezien natuurlijk van het burgondisch eten en drinken. Men heeft besloten meer geld te gaan zoeken voor de TEN's projecten (krankzinnig infrastructuurproject van de EU), en er is veel geruzied over de bijdragen van de lidstaten aan de EU. Beslissingen over het fiscaliteitsvraagstuk en de streefdata voor toetreding van de aspirant-EU leden werden uitgesteld. Komisch was de pietluttige discussie over de toekomst van het tax-free winkelen, wat een commissie lid er toe bracht de hele top te omschrijven als de 'booze summit'.

De besluiteloosheid van de Europese leiders maakt het nodig in 1999 maar liefst 5 Europese Raden te houden. In februari komt er een informele Top, waarschijnlijk in Brussel, over Agenda 2000 en in maart moeten over dit onderwerp, ook in Brussel, dan spijkers met koppen worden geslagen. In juni volgt de grote Europese Top in Keulen (zie ook vorige Dusnieuws), waarvan de exacte data trouwens nu bekend zijn: 3 en 4 juni. Het Finse voorzitterschap van de tweede helft van 1999 heeft voorlopig twee grote bijeenkomsten georganiseerd: in de herfst een speciale Europese Top over het justitie- en asielbeleid, en in december de Top van Helsinki. Ben benieuwd of er ook Euromarsen richting Helsinki georganiseerd worden.

Het kan natuurlijk al lang, maar binnenkort wil men het ook in Europese wetgeving gaan vastleggen: de monitoring gelijkheid om overal in Europa mobiele telefoons te kunnen af luisteren. Enkele weken geleden publiceerde het internet-magazine Telepolis geheime documenten over het zgn. Enfol 98 - plan. Volgens dit plan moeten er verschillende interceptie-stations in Europa opgericht worden, die GSM/Internet/ fax etc. te kunnen onderscheppen. Van deze faciliteiten zal elk EU-land gebruik kunnen maken.

Europese telecommunicatie-bedrijven zullen verplicht worden real-time en fulltime aftrapfaciliteiten in hun systemen in te bouwen. De Verenigde Staten, Canada en Australië gaan waarschijnlijk ook meedoen aan dit netwerk, dat veel overeenkomsten vertoont met het Echelon-systeem, een wereldwijd aftapsysteem met stations in Nieuw-Zeeland, Engeland,

Europese geheime dienst

Zit er iemand te wachten op een Europese geheime dienst? EuroDusnie zeker niet maar helaas denken sommige mensen hier anders over. Zo ziet Ernst Uhrlau, thans hoofd van de Duitse geheime dienst, de vorming van een Europese ge-

heime dienst als een natuurlijke ontwikkeling binnen het eenwordingsproces. De samenwerking binnen Europol gaat de Duitsers niet ver genoeg. Er moet volgens Uhrlau en een aantal Duitse politici intensieve samenwerking komen tussen

de Europese geheime diensten, en uiteindelijk dus een soort Europese geheime dienst. Deze moet er ook komen omdat Europa, volgens veel politici, teveel afhankelijk is van Amerikaanse informatie. Hier zijn de Engelsen dan weer strategisch in het voordeel door hun betere relaties met de VS (o.a. via het Echelon systeem). Als tegenhanger hiervan hebben de Duitsers en de Fransen alvast hun eigen uitwisselingsovereenkomst inzake geheime informatie gesloten, met af luisterposten in de Dordogne, Frans Guineia en Nieuw-Caledonië. De Engelsen hebben hun eigen af luisterposten in Menwith Hill en Cheltenham.

Nationale staten hechten echter veel aan hun eigen inlichtingendienst. De Duitsers zijn wel enthousiast over een Europese inlichtingendienst maar veel Europese landen zien samenwerking met de Duitse geheime dienst niet zitten: die wordt beschouwd als een van de meest geïnfilteerde in de wereld. Een Europese geheime dienst zal dus nog wel even op zich laten wachten.

Mobiel bellen niet safe

Australië, Canada en de VS. Enfol 98, dat ook de strijd gaat aanbinden tegen encryptie-technieken, wordt onderdeel van de nieuwe Europese Conventie inzake Onderlinge Juridische Samenwerking. Wel zal het hele plan nog gertificeerd moeten worden door de nationale parlementen.

Volgens Telepolis heeft een geheime groep van experts tevens een herkenningssysteem ('tag system') ontworpen, waarmee de geografische positie van een mobiele-telefoongebruiker op elk moment exact zal kunnen worden bepaald. Gegevens die van het ene naar het andere EU-land kunnen worden doorgegeven omvatten naast naam, adres en telefoonnummer ook credit-card nummers, pincodes, email-adres, computerlogins en passwords. Enkele europarlementariërs hebben al geklaagd over het plan en ook Tony Buryan van Statewatch heeft al aan de noodklok gehangen. Volgende keer in de Dusnieuws meer info over af luister-technieken.

Zwarte en valse euro's

De verwachting is dat allerlei zwartgeldpraktijken met de nieuwe euro enorm in aantal gaan toenemen. Omdat er geen monetaire grenzen meer zijn, is het "paper trail" (spoor) van zwart geld veel moeilijker te achterhalen. En natuurlijk is het werkgebied van witwassers veel groter geworden. Europol heeft het er maar druk mee. Verder kijken europolitici en bankiers met angst en beven uit naar 1 januari 2002: de dag dat de charitale Euro ingevoerd wordt. Enkele jaren geleden werden in België de drukmallen voor de nieuwe Euro gestolen, en in Duitsland verdween een kostbaar hologram-stempel voor de nieuwe biljetten. Vooral in de eerste jaren zal het voor Europese consumenten

behoorlijk verwarrend zijn om om te gaan met de nieuwe Euro. Over twee jaar komen er in één klap 88 verschillende nieuwe munten op de markt in euroland (11 eurolanden maal 8 muntsoorten) en er komen 7 verschillende biljetten in omloop, die in elk euroland apart gedrukt worden. Niet elk euroland gebruikt hetzelfde papier, dezelfde drukinkt of

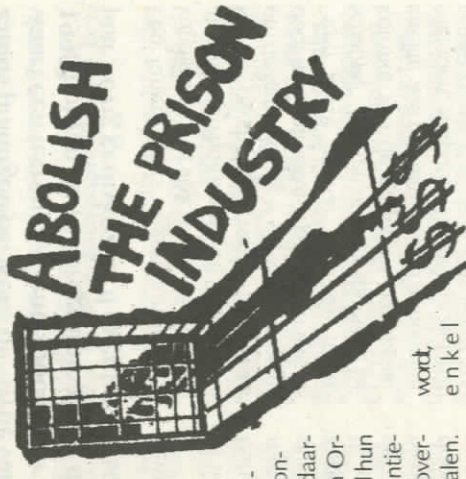
If evolution is outlawed only outlaws will evolve

Wat is de grootste kwalijke invloed van industriële gevangenschappen en wie zij er weer eens de geesteszieke profiteurs van dit soort verregaande grensoverschrijdende parasieten? Hieronder een eerste inkijk die veel weg heeft van het script van een nihilistische film maar toch helaas de werkelijkheid is.

Industriële gevangenschappen zijn in de jaren tachtig ontstaan in de Verenigde Staten van Amerika als een politiek-economisch antwoord op het toen al absurd snel in getal groeiende aantal gedetineerden. Dat dit aan de overheid zelf te wijten was en is door allerlei restricties op justitieel gebied met maatregelen die de voorloper van de "three strikes you're out" terreur vormden, behoeft natuurlijk geen uitleg. En natuurlijk moeten we ook zeker niet de "war on drugs" ons laten ontgaan. Het is allemaal onweerlegbaar getuigend van de hypocrisie die we in de politieke arena van de VS kunnen waarnemen. Een land waarvan ikzelf dikwijls denk dat ze er in geslaagd zijn om er een feodaal kapitalisme te vestigen. Een staatsapparaat die zelf drugs het land binnensmokkelt en als ze vervolgens burgers betrapt op het gebruiken of dealen in diezelfde drugs ze terstond in de bak schopt. Tot het begin van de jaren negentig zat er niet een echt noemenswaardige groei in het aantal industriële gevangenschappen maar daar bracht George Bush verandering in door enkele regels die de geïnteresseerde investeerders tot nog toe hadden afgeschrokken te schrappen. Maar degene die de meeste obstakels heeft weggevlakt is onze rokkenjager Clinton. Ondertussen zijn industriële gevangenschappen niet meer alleen een Amerikaans verschijnsel. Japan heeft er al enkele, Nieuw Zeeland en Australië ook. En in Latijns en midden Amerika zijn ze er, de eigenaren daarvan zijn vrijwel altijd bedrijven uit de VS. Binnen het neoliberale klimaat gedijen industriële gevangenschappen prima, beter gezegd alleen daarbinnen gedijen ze. We hebben dus te maken met iets dat de hele wereld dreigt te overspoelen: en industriële gevangenschappen zijn niet alleen een bedreiging voor gedetineerden maar ook voor de gemeenschap. Vakbonden kunnen in hun pressieve acties ondermijnd worden, wet en recht geving komen op losse schroeven te staan en wat te denken van dat het niet te controleren is wat er in industriële gevangenschappen geproduceerd wordt??? Dit is een nachtmerrie ja, maar dan wel een die tot werkelijkheid is geworden. En het is als kanker omdat het altijd meer met zich meebrengt: en een morbide creativiteit ten toon brengt. Er is in de VS voor de laatste jaren een groeiend verband tussen het steeds massaler wordende werklozenleger en de als paddestoelen uit de grond schietende industriële gevangenschappen. Staken heeft niet veel nut meer als de algehele productie en/of dienstverlening in zo'n geval dan linea recta naar een industriële gevangenis verkast wordt. Er was bijvoor-

beeld, ik kan me het precieze jaar niet echt voor de geest halen maar in ieder geval was dat niet echt lang geleden, een staking van het boekings en clientadministratiepersoneel van de Amerikaanse luchtvaartmaatschappij TWA. Maar het daardoor ontstane probleem wist TWA mooi op te lossen door al die desbetreffende activiteiten over te hevelen naar een industriële gevangenis. Sindsdien hebben heel wat bedrijven de handelwijze overgenomen en zijn er al heel wat andere stakingen op die manier gefrustreerd. Het lijkt mij overbodig om uit te leggen wat voor een effect dat op de wat langere duur tegen vakbonden kan en zal sorteren. Ook mogen gedetineerden in Oregon in een industriële gevangenis van Walchnut Industries peperspray in de daarvoor bedoelde spuitbussen werken. en slagstokken voor de oproerpolitie fabriceren; Walchnut Industries is een van de groten in industriële gevangenschappen. Het is niet louter denkbeeldig dat industriële gevangenschappen ook in de EU hun intrede zullen doen. Ook in de EU zijn er immers steeds meer werklozen en verhardt het justitiële apparaat zich. Nederland vormt daarop geen uitzondering. Hier vinden er allerlei zaken plaats die wel duidelijk maken, zoals de discussie over het spook-fenomeen "zinloos geweld" en een groeiende door de politiek en de media gemanipuleerde roep om een hardere aanpak van alle wetsovertreders. Door de ten gevolge daarvan groeiende populatie aan gedetineerden zullen de detentiekosten de pan uit gaan rijzen en dan zal het niet lang op zich laten wachten dat onze geliefde paarse junta industriële gevangenschappen in ons land welkom zullen heten. Om jullie een nog duidelijker beeld te geven over wat voor een hectische situaties je in zo'n industriële gevangenis kan beleven wil ik weer even naar de VS terugkeren. Helaas heb ik zelf tot nog toe alleen daar van de meeste informatie over dit onderwerp, maar door mijn interesse er naar zal ik hopelijk in de nabije toekomst er nog heel wat meer over weten te berichten. De staatsgevangenschappen in de VS die zich omvormen tot industriële gevangenschappen herbergen ook dodencellen en er zijn meldingen (nog niet bevestigd) dat ook ter dood veroordeelden in speciaal voor hun ingerichte hoeken moeten werken. Wat dus neerkomt op het feit dat ze daarmee hun doodvonnis voltrekking door hun dwangarbeid voor de staat bekostigen. Ik hoop dat dit op een loos gerucht berust, maar gezien mijn kennis van de situatie in de VS vrees ik het ergste. Hoeveel verdient een dwangarbeider in een industriële gevangenis?

druktechniek, dus het is goed mogelijk dat alle biljetten net iets verschillend zullen zijn. Dit maakt vervalsing natuurlijk een stuk aantrekkelijker. Met een kleuren copierapparaat kun je leuke dingen doen... de eerste valse euro's zijn nu al opgedoken, in Italië. Wellicht komt Hezbollah met de super-euro, als

wordt, enkel en alleen

maar om ze aan het lijntje te houden. Vandaar ook mijn contraleus: Belofte breekt schuld! Het bedrijfsleven komt steeds meer "über alles" te staan, de mens wordt, als het zo doorgaat, geboren om daaraan in zijn totaliteit inferieur te zijn. In de VS verdient de uitzendbranche een aardig centje bij in de sector van industriële gevangenschappen, of Nederlandse multinationale uitzendgiganten zoals bijvoorbeeld Randstad en luba die daar opereren dat ook doen is mij tot nog toe niet bekend. In de VS zitten 1.8 miljoen mensen opgesloten en misschien ligt dit getal nu alweer achter op de werkelijkheid. Met Bill Clintons maatschappij-vreemde "War On Crime" die in november jongstleden door zojuist genoemd de ook nog eens verder geïntensiveerd is zal het niet eens meer 10 jaren in beslag nemen voordat we het over astronomische getallen kunnen hebben. Een schatting van het aantal gedetineerden in de EU levert het getal van 1.3 miljoen op, maar deze schatting dateert uit begin '98. Binnen de EU-commissie zijn er al gesprekken geweest over de harmonisering van het justitie en politieapparaat. Ook is er 12 januari door de een of andere gek te Oostenrijk die een carrière in het EU-parlement ambieert het waan-zinnige voorstel gedaan om een EU-grondwet op poten te zetten. Gezien het feit dat de EU alles alleen maar in termen van economisch gewin beschouwt zal het zich niet moeilijk laten raden waartoe dit kan en zal leiden. Zoals ik al eerder zei gedijen industriële gevangenschappen enkel en alleen binnen het neoliberale klimaat: dus is het noodzaak om dat klimaat op dodelijke wijze tot ontregeling te brengen. Want industriële gevangenschappen komen simpelweg neer op terugkeer (be-houd) van slavernij. Maar er is nog veel meer tegen aan te voeren. Zoals bijvoorbeeld dat het de al zo uitgeholde betekenis van arbeid definitief tot niet meer dan een economisch profitaabele proces kan degraderen. Het is een strijd die gevoerd moet worden door en voor de gemeenschap, plus door en voor alle gedetineerden. En die strijd kan maar beter beginnen voordat ook de democratie tot levenslang veroordeeld zal zijn.

Lars

opvolger van de beruchte super-dollar. Al met al genoeg reden om het biljet van 500 euro voorlopig maar te laten liggen...

De 'Eurocorner' werd samengesteld door Fred.

Over zinloos pianogeweld

Zinloos pianogeweld word de "hype van het jaar". Sinds de dood van de Leeuwarder Meindert Tjoelker waart een terreur zaaiend spook door Nederland, het spook zinloos geweld. De kranten stonden er in 1998 bol van. In T.V. programma's die doorgaans rond koffietijd worden uitgezonden werd het afgelopen jaar hevig gediskoeurd over het verschijnsel zinloos geweld.

Een lange reeks zogenaamde deskundigen op het vlak van geweldsgebruik alsmede een nog langere rij huis, tuin en keuken psychologen verdrongen elkaar om de samenleving te wijzen op hetgeen door hen onmaskerd geworden was als "een grote gevaar voor de maatschappij". De min of meer spontane kabouterie van de nationale pappagaaienlente was indrukwekkend te noemen. Meindert, Kropotkin hebbe zijn ziel, had in zijn aardse leven nooit kunnen voorzien dat zijn dood zoveel latent aanwezig nep-intellectueel geweld zou doen losbarsten. Inmiddels heeft ook piano-terorist Pieter van Vollenhoven zich bij de volksverontwaardiging aangesloten. Uw immer kritische Dusnieuws reporter laat daarom zijn licht schijnen over hetgeen iedereen over praat maar ook door iedereen weer anders wordt uitgelegd: het verschijnsel zinloos geweld.

Even los gekomen van de onmetelijke filosofische diepgaande analyses welke de schrijver van dit epistel normaliter loslaat op thema's van het kaliber zinloos geweld kwam deze tot de volgende drie uiterst banale vragen die klaarblijkelijk voor velen het afgelopen jaar het stellen niet waard waren.

Alvorens ondergetekende overgaat tot beantwoording van de door hem aan zich zelf gestelde vragen,

wil deze zich eerst even

verontschuldigen voor

het terugbrengen van de

zinloze discussie over

zinloos geweld...eh sorry

dat moet natuurlijk de zinvolle discussie over zinloos geweld zijn... tot wat normaal gesproken het beginpunt van een discussie is, namelijk duidelijk krijgen waar de discussie over zal gaan. Omdat ondergetekende altijd al een recalitrant figuur is geweest en niet kan nalaten dit in alle facetten van het dagelijks bestaan door te voeren beginnen we bij vraag drie.

In de hele discussie rond zinloos geweld werd dit vooral gedaan door de schijnbaar toevallige dood van individuen zoals Meindert Tjoelker. De plotselinge nationale verontwaardiging over Meinderts dood was vooral gebaseerd op het feit dat niemand een reden kon aanwijzen waarom deze nette lieve ideale schoonzoen met trouwplannen het aardse moest vervuilen met het eeuwige. De daders bleken immers in Meindert een willekeurige slachtoffer te hebben gekozen om hun geweldsinspiraties bot te vieren. Je zou je trouwens af kunnen vragen in hoeverre de "spontane" volksverontwaardiging zou hebben plaatsgevonden indien Meindert geen ideale schoonzoen maar een eeuwige vrijgezelle zuiplap of nog erger een puisterige heroïnejunk geweest was. Ik maak me sterk dat zijn dood dan nooit tot de "spontane" volkswoede had geleid. Dat is ook niet zo gek want de gegoeede burgerij zag in de aanval op Meindert en zijn latere lotgenoten vooral een aanval op zichzelf. Wanneer we kijken naar het gebruikte geweld in het afgelopen jaar kunnen we een aantal voorwaarden herkennen waaraan voldaan moet worden alvorens

geweld volks-officieel gezien wordt als

z i n l o o s

a) het slachtoffer komt uit de gegoeede burgerij, b) een duidelijk aanwijsbaar motief ontbreekt en c) daders en slachtoffers kenden elkaar niet. Dat wil niet zeggen dat het volk en daarmee bedoel ik voor het gemak even de totale verzameling mensen woonachtig in Nederland, bepaalt dat de dood van één persoon grote sociale en politieke impact heeft. De media, dol op spektakel als ze is,

speelt het verontwaardigingspel al te graag mee. Ze bombardeert de toch al bangerige bevolking voortdurend met uitvoerige rapportages die de gemiddelde oma definitief tot een angstig leven achter de geraniums veroordeelt. Daarnaast maken politieke krachten dankbaar gebruik van de verontwaardiging die onder het volk leeft, moedigt deze aan en gebruikt het voor haar eigen politieke doeleinden.

De puzzel rond het geweldsvraagstuk gaat pas goed in elkaar te passen wanneer je kijkt naar wat de gangbare definities zijn voor hetgeen zich aan de andere kant van het geweldsspectrum afspeelt. Sommige vormen van geweld worden door de meerderheid van de maatschappij, vrijwel unaniem door

politici en meestal kritiekloos door de massamedia gezien als "zinloos geweld". We hebben het dan bij-

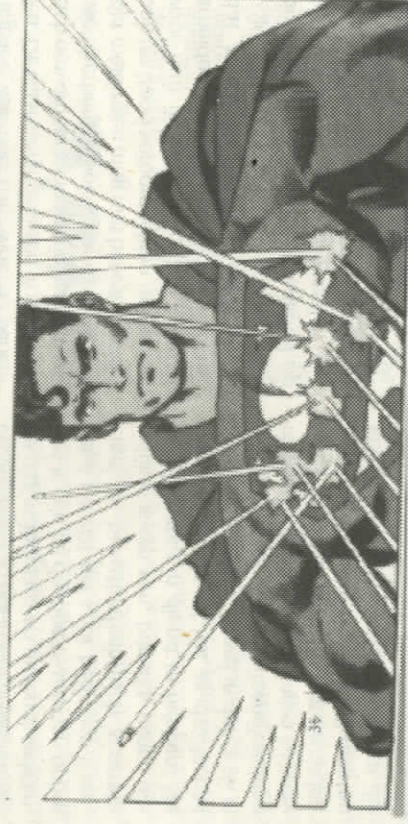
voorbeeld over het ge-weld dat door politie gebruikt wordt bij het "boeven vangen" maar ook geweld op grotere schaal zoals het geweld dat door de *geciviliseerde wereld* wordt toegepast op een tot *gevaarlijk* en *fundamentalistisch* gebombardeerd Irak. Maar goed de gegoeede burgerij kan zich dan ook niet identificeren met boeven en fundamentalisten.

Geweld lijkt dus zinvol te worden gevonden wanneer het de belangen beschermt van de gevestigde orde en moraal en zinloos als ze deze bedreigt worden. Helaas is de gevestigde orde en

lang bij hebben om de werkelijke oorzaken van dat soort geweld te verbergen en dat zijn diegenen die de samenleving in snel tempo willen veranderen in een totalitaire economische dictatuur. Dat klinkt natuurlijk extreem heftig. Iets genuanceerder heet het dat vooral diegenen die er op uit zijn zoveel mogelijk sociale relaties tussen mensen te vervangen door zakelijke relaties en sponstaan klaarkomen bij het zien van een stijgende grafiek, schuld zijn aan de verking (in dit kader niet onaardig gekozen) van de maatschappij. Deze verzakelijking, verkilling of a-socialisering van de samenleving heeft haar wortels in de *van boven* gestimuleerde eenzijdige individualisering van de maatschappij. Voor deze stelling gaat ondergetekende er van uit dat de mens weliswaar een grote hang naar individuele vrijheid heeft maar toch vooral een sociaal wezen is. Een wezen dat grote waarde hecht aan de sociale structuren/ intermenselijke relaties die kenmerkend waren voor samenlevingen door de eeuwen heen. Dames maar vooral heren politici, de volksvertegenwoordigers, zien echter in het uiteenvallen van die tot voor kort diep gewortelde sociale structuren en de daarvoor in plaats gekomen individualisering geen probleem. Integendeel ze stellen dat ego-centristische individualisering gelijk staat met individuele vrijheid bekeken in haar sociale context. Hun cynisme gaat zelfs zover dat men in de weggevallen sociale structuren "business opportunities" ziet voor dienstverlenende bedrijven. Sociale relaties worden door hen met winstmakende zakelijke relaties vervangen. Een maatschappelijk systeem dat haar wortels heeft in een doorgeslagen individualisme heeft dan ook weinig meer met een samenleving te maken. Dat zo'n uit het lood geslagen maatschap-pelijk model idioten creëert die *ogen-schijnlijk* zinloos geweld plegen mag ons niet verwonderen. Niet dat zinloos geweld vóór het moderne kapitalisme niet bestond en dat alles vredig was... Dit zeker niet maar geweld

De zin van onzinnige sociale relaties vervangen door zakelijke relaties.

heeft in een doorgeslagen individualisme heeft dan ook weinig meer met een samenleving te maken. Dat zo'n uit het lood geslagen maatschap-pelijk model idioten creëert die *ogen-schijnlijk* zinloos geweld plegen mag ons niet verwonderen. Niet dat zinloos geweld vóór het moderne kapitalisme niet bestond en dat alles vredig was... Dit zeker niet maar geweld

heeft altijd een oorzaak en dus voor bepaalde mensen zin. Hetgeen ondergetekende beweert is dat ten eerste geweld zelden zinloos is en dat de toevoeging, *zinloos* slechts een subjectieve beoordeling betreft. Deze beoordeling zegt bovendien iets over het schijnbare onvermogen van mensen zin-

De gekte rond zinloos geweld is definitief toegeslagen nu ook lid van het koninklijk huis en in bepaalde kringen vermaard pianist **Pieter van Vollenhoven** zich op het verschijnsel zinloos geweld heeft gestort. Als voorzitter van het Fonds Slachtofferhulp Nederland pleit hij voor de oprichting op korte termijn van een heus onderzoeksinstituut en "een onafhankelijk onderzoek naar de drijfveren van

daders dat de basis moet vormen van beleid om geweld aan te pakken", "is het drankmisbruik, is het drugsgebruik, is Nederland te vol?", "of zijn het de films op TV die onze normen en waarden doen verliezen?" Mr van Vollenhoven moest eens weten welke traumatische ervaringen zijn pianogejanke heeft veroorzaakt doordat ondergetekende er ieder regenachtige zondag bij moeders thuis mee werd geconfronteerd. Het reinste zinloos pianogeweld!

loos geweld te zien in het kader van een *ontwortelde samenleving*. Het is in dit kader ook niet vreemd dat christelijke moralisdrifters als Jaap de Hoop Scheffer terug verlangen naar een samenleving waarin de kerk weer de moraal uitmaakt en zijn God en niet Geld de dienst uitmaakt. Dit is trouwens nogal hypocriet wan-neer je bedenkt dat zijn partij decennia de motor was achter de fragmentering van de samenleving.

De hele hetze rond zinloos geweld heeft, behalve de morele kant, ook een heel andere politieke betekenis. Het wordt door machthebbers handig gebruikt om het volk angst in te boezemen. Het is werkelijk triest te zien hoe mensen elkaar wantrouwen en hoe veel er 's avonds de straat niet meer op durven, bang om slachtoffer te worden van zinloos geweld. De aantallen slachtoffers vallen in het niet bij het aantal mensen dat aan wordt gereden door auwto's om maar wat te noemen. Hoewel met geen enkel rationeel argument te onderbouwen, ervaren mensen het zinloze geweld als uiterst bedreigend voor hun leven. Dit terwijl de kans dat ze voor de deur door een auwto geschept worden of door het roken aan longkanker sterven vele malen groter is. Ook hier roert "de politiek" stevig de trom. De minister van justitie doet na ieder zinloos geval van geweld iets wat kenmerkend is voor veel politici namelijk reageren op een mediahype. In dit geval is dat dus de hype rond zinloos geweld. Handig gebruik makend van de nationale verontwaardiging komt de minister met de oplossingen voor *het* probleem. He-

laas, maar alles behalve verwonderlijk, lijken de aangedragen oplossingen telkens weer een verdere stap in de verdere opbouw van een Nederlandse politiestaat voor de tevreden arbeidende massa's. Zo zien we steeds meer politie, privé en zinnig staatsgeweld versus zinloos volksgeweld...

staats-
s t r a t .

Hun aantal

l i j k t

onstuit-baar totdat er grofweg nog maar drie soorten mensen op straat te vinden zijn: kopers, verkopers en bewa-kers. Ook heeft de samenleving te maken met een enorme opmars van elektronische controle. Cameraögen bespieden inmiddels de straten in veel steden. Zolang je je maar conformeert aan de geaccepteerde norm heb je niets te vrezen maar o wee als je daarvan afwijkt... Het argument waarmee camera's tot voor kort werden geplaatst is ronduit lachwekkend te noemen. De camera's zouden een betere doorstroming van het verkeer moeten bewerkstelligen. Inmiddels wordt steeds vaker het bewaken van de openbare orde als argument genoemd om camera's te plaatsen. In een steer dat het bang gemaakte volk samen met de politie, media in koor roepen om *meer blauw* in de straat lijkt de massale plaatsing van camera's op openbare plaatsen slechts een kwestie van tijd.

Het effect van het bepleite repressief beleid kun je enigszins vergelijken met hetgeen vroeger in het katholieke deel van het land in menig kinderkamer boven het bed hing. Toen ging het om het allesziend oog van Jezus aan het kruis die menig mens angst moest inboezemen en uiteindelijk een trauma bezorgde. De vergelijking lijkt misschien wat overtrokken maar ook de verminderde macht van de kerk en de verdwijpende christelijke waarden hebben het morele gat geslagen dat de overheid met repressief beleid wil slechten.

Concluderend lijkt het er op dat de knappe koppen bij de overheid en van de academische elite niet veel doen om de diepere oorzaken van geweld te vinden. Integendeel ze gebruikt de spontane volksverontwaardiging eerder om verder repressief beleid in te kunnen voeren. De overdreven angst slachtoffer te worden van zulk geweld zaait onderlinge argwaan en verdeeldheid tussen mensen uit dezelfde sociale klasse. Dit zien machthebbers natuurlijk een stuk liever dan dat zij zich druk maken over het economische staatsgeweld dat een steeds grotere groep mensen in de samenleving treft. De *verdeel en heers* strategie is door de geschiedenis altijd al een methode geweest van machthebbers hun macht te consolideren of verder uit te bouwen. Vandaag de dag is dat niet anders...

Marco

vervolg van pagina 1

kunnen noemen is dat van de prijstransparantie, die mogelijk zal leiden naar een lager algemeen prijspeil. Maar dat is slechts afwachten. De voordelen voor het bedrijfsleven zijn in ieder geval legio. Gezien het feit dat het bedrijfsleven de euro er zelf doorheen gelobbied heeft - via o.a. de Associatie voor een Monetaire Unie - is dat natuurlijk ook logisch. Internationaal opererende bedrijven zijn verlost van het gemaakte met allerlei valuta's,

vervolg van pagina 3

van de COVRA) opgesomd kunnen worden. Maar het blijft een probleem om te eisen dat het maar in het buitenland bij de opwerkingsfabrieken moet blijven... Daar tegenover staat dat elke onomstreden afvalopslag een argument is (in binnen en buitenland) om te pleiten voor kernenergie. Dus, als de Nederlandse milieubeweging dan de opslag in Borssele zou accepteren, kan men dat in het buitenland gebruiken: kijk maar in Nederland, daar is het afval probleem technisch opgelost!

Dan over buitenlands afval in Nederland. Dat geloof ik niet, in de eerste plaats omdat het nog steeds om een interimoplossing gaat: ook in Nederland is er geen idee over wat met het afval te doen, Borssele is bedoeld als opslag voor een periode van 100 jaar. Op het moment dat een land zal zeggen: we hebben een faciliteit voor langdurige (eind-) opslag, zal er veel druk op zo'n land komen om buitenlands afval te accepteren. Er zijn ook wel samenwerkingsverbanden en gezamenlijke onderzoeken naar een zogeheten 'internationale opslag'. Maar Nederland is onlogisch. Wel kan zijn dat Nederland samen met andere landen die maar 'weinig' afval hebben iets verzinnen. Waarschijnlijk zal men zoeken naar een land dat of al ver is met onderzoek,

Glossarium

De lijst van moeilijke woorden en uitspraken van Dinsnieuws 10

Communistische partij - autoritair politieke partijbedrijf dat vindt dat kapitalisme uitsluitend door haar zelf mag bedreven worden.

EMU - staat voor Engle Mannen Unie maar is meer bekend als Economische Monetaire Unie, de Europese overeenkomst die ons onder die fantastische Euro bezorgde

ECB - Europese Carnivoren Bank initiatief van toevallig weer een club mannen dat hun dagen vult met al bieftuk etend en champagne drinkend rekensommetjes oplossen. Zelf beweren ze dat de "C" voor Centrale staat maar daar moet je nix van geloven...

Post-Utopisten - Vroeger, toen je nog jong, naïef, idealen had en alles beter was, is voorbij. Je noemt jezelf tegenwoordig realistisch en bent vooral bezig met je banksaldo.

Stabiliteitspact - afspraak tussen Europese boevenclans om hun winsten te

of bereid is voor geld risico's te lopen. Zo is er nu opeens sprake van Japans afval naar Rusland. Dan zijn een aantal zaken van belang. Zo heeft Zweden, dat zich er op voor laat staan al 'bijna' een oplossing te hebben vast laten leggen dat er geen buitenlands afval opgeslagen mag worden. Maar door de Europese vrije markt, die vrij verkeer van goederen ('goods') eist, is die wetgeving zeer waarschijnlijk zonder waarde en kan geen land binnen de EU de import van radioactief afval uit een ander EU land voorkomen. Afval is ook een 'good', want er is economische waarde en activiteit. Op dit moment durft men dat nog niet aan, maar de voorkeur van internationale kernenergie clubs gaat wel degelijk uit naar internationale opslag. Dat zal de komende jaren ongetwijfeld een rol gaan spelen.

Julie hebben ook de 'Nederlandse' acties rond het transport naar het Duitse Ahaus georganiseerd. Wat zien jullie voor perspectieven voor een Nederlandse verzetsbeweging? Wat in vergelijking met Duitsland?

In tegenstelling tot Duitsland is er sowieso geen sprake meer van een antikernenergie beweging in Nederland. Dat er een paar honderd mensen naar Ahaus zijn geweest uit Nederland, wil niet zeggen dat die ook in Nederland axes willen voeren, laat staan voorbereiden. Het zal daarom

zeer moeilijk worden een redelijk grote groep mensen te betrekken bij die axes. Maar we gaan ons best doen. Het zou wel erg leuk zijn als mensen die mee willen doen (ook en misschien wel vooral organisatorisch) zich laten horen en zelf initiatief nemen.

Wie is er verantwoordelijk voor het vervoer?

De transporten in Nederland gaan via de weg, niet via het spoor. De NS heeft er niets mee te maken. Overigens, vanaf 1 januari rijden de treinen in Nederland voor een groot deel op elektriciteit van het Duitse Preussen Elektra. Een groot gedeelte daarvan komt uit kerncentrales. Alle transporten van de COVRA regelt de COVRA zelf, hebben zelf vrachtwagens. Maar dat gaat tot nu toe alleen om laag/middel radioactief afval. Hoogradioactief afval wordt vervoerd door de eigenaars van de opwerkingsfabrieken: BNFL en Cogema. Het transport van de ECN naar Borssele gebeurt (gaat gebeuren) door het Duitse CNS (Gesellschaft für Nuklear Service).

Het interview tussen Peter van Dinsnieuws en Dirk van WISE werd via e-mail gevoerd wat misschien hier en daar de spontaniteit iets belemmert. Met dank aan WISE.

bijvoeglijk naamwoord opvallend veel van toepassing op multinationale en staatsprojecten.

Joint-ventures - gezamenlijke, spannende avonturen tussen bedrijven.

Persvrijheid - tegenwoordig niet meer zo gevaarlijk daar de boze kapitalisten toch alle massamedia onder controle hebben.

"Sound Bite" - de slogan waar de journalist al het hele interview op zat te wachten.

Democratie - kun je altijd al afkopen met geld en is in westerse parlementaire variatie en verworpen tot het excuus waarmee de uitbuiting en onderdrukking van armen wereldwijd mee gerechtsvaardigd wordt.

Post-fordistische maatschappij - slaat op de maatschappij zoals ze is sinds de massa van westerse loonslaven de lopende band voor de PC heeft vervuld en het vieze werk in de fabrieken laat

elektrokutie en gifprikken van het leven beroofd.

"Three strikes you're out" - uit Amerikaans honkbal spel overgenomen term alleen wordt je na drie aanrakingen met justitie niet naar de bank maar levenslang naar de gevangenis gestuurd, ga niet langs af (en dat is geen grap!).

Jello Biafra - tegenwoordig anarchistische country ster die wanneer er geen muziek is vanzelf langzaam gaat praten. **Megalomaan** - groothedswaanzin en als

doen door mensen in de arm gemaakte landen.

Semiologische guerrilla - term die de revolutionaire praktijk en theorie niet bepaald dichterbij "het volk" zal brengen...

Nihilistische films - films zonder idealistische perspectieven. Bijv. de films van David Gilliam, waarvan Twelvet Monkeys wel het bekendste voorbeeld is. Interessant aan zulke films is de allesvernietigende poezie die niks heel laat van de argumenten van de gevestigde orde.

Honger naar macht en alles wat macht vertegenwoordigt, is misschien wel de belangrijkste drijfveer achter de globalisering van de economie. In een eeuw van hoog technologische ontwikkelingen mag het misschien onvermijdelijk zijn dat demografische grenzen vervagen, maar de keuze voor een eenzijdige economische globalisering is verre van onvermijdelijk. Het is een bewuste keuze, of beter gezegd de wens, van economische, maatschappelijke en politieke elites. Geobsedeerd door macht, economische groei en maximalisatie van bedrijfswinsten zijn ze op de globaliseringstrein gestapt. Met horten en stoten verandert de planeet in een grote speeltuin voor multinationale bedrijven, voor de meeste mensen echter is het een gevangenis waar de enige en onbereikbare gaten in het hek de gaten in de ozonlaag zijn.

Om deze glorieuze nieuwe wereldorde van de grond te krijgen is een complex web van internationale organisaties gecreëerd. Het dynamische leiderschap wordt gedeeld door de belangrijkste financiële en economische instituties zoals het Internationaal Monetair Fonds en de Wereldbank, de Wereldhandelsorganisatie (WTO) en de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OECD). Allen leggen zij hun oor maar al te graag te luister bij de machtige belangenorganisaties van het bedrijfsleven. De belangrijkste organisatie die er in geslaagd is bedrijfs, politieke en academische elites bij elkaar te brengen is het Wereld Economisch Forum (WEF).

Van 28 januari tot en met 2 februari vindt in Davos (Zwitserland) voor de 28e keer de ultieme bijeenkomst voor kapitalisten plaats. Het draagt de naam Wereld Economisch Forum (WEF). Deze voor de meeste mensen vrijwel onbekende organisatie is opgericht in 1971 en heeft inmiddels 1060 van de grootste multinationals als

Vrije jongens aan de macht!

Hun nieuwe wereldorde is nog slechts te bewaken met een mix van staatsgeweld en een stortvloed aan nieuwe virtuele speeltjes waarmee de mens voor altijd gedegradeerd zal zijn tot loonslaaf en consumerende gevangene.

tussen de hoogste niveaus van verschillende bedrijven en tussen bedrijven en politiek. Ze organiseert hiervoor met grote regelmaat ontmoetingen tussen de top van multinationale ondernemingen, hooggeplaatste politici, wetenschappelijke elites en sleutelfiguren in de media met als hoogtepunt haar jaarlijks clubtreffen in Davos.

Haar invloed probeert ze niet te verbeteren. Het WEF heeft volgens haarzelf een sleutelrol gespeeld in het herkennen van nieuwe economische, politieke, sociale en culturele trends en het uitstippelen van strategieën en acties voor bedrijven en landen om deze trends te integreren in hun beleid, teneinde hun potentie te maximaliseren. Het WEF is inmiddels door de Verenigde Naties be-loond met een

Te cate-gorie NGO* status. Op deze manier hebben onze politieke leiders haar invloed op hun beleid geleitimeerd en geïnstitutionaliseerd.

Volgens het WEF moeten regeringen en bedrijven, gesteund door de wetenschaps- en medialeite, aan het eind van deze eeuw gezamenlijk de belangrijkste uitdaging aangaan. Welke uitdaging dit is laat zich raden. Maar maakt U zich geen zorgen want het WEF zegt zich in te zetten voor het algemeen en wereldbelang en aan wie kun je dat nu beter over laten dan aan een club van de grote multinationals?

lid. Lid worden is niet voor ieder bedrijf weggelegd. Alleen "gerespecteerde" en groeiende multinationale ondernemingen die in haar economische regio en bedrijfssector tot de absolute top behoren worden toegelaten tot deze elite kapitaalclub. Als bedrijf moet je jaarlijks tenminste 2 miljard gulden aan goederen verkopen. Een bank moet hetzelfde bedrag aan kapitaal hebben. Wanneer je niet meer aan de toelatingscriteria voldoet wordt je uit de club gezet.

Het kwaadaardige brein achter het WEF is Klaus Schwab. Afgestudeerd econoom, technisch ingenieur en met een Harvard master degree in public administration op zak begon hij zijn WEF one man show. Het WEF zegt onafhankelijk, onpartijdig, niet-politiek en niet gebonden aan nationale belangen te zijn. Letterlijk zegt het WEF dat het haar missie is de toestand van de wereld te verbeteren. Het WEF wil dit doen door geprivilegieerde, informele contacten tot stand te brengen

WORLD ECONOMIC FORUM

club is wel wat aan de prijzige kant, want voor deelname aan de jaarlijkse clubdagen in Davos betaal je zo'n Fl 14.400 en daar moet je het jaarlijkse lidmaatschapsgeld van Fl 24.000 nog bij optellen. De gasten mogen gratis meegenieten van dit werelds spektakel.

In Davos wordt je getrakteerd op toespraken en men streeft er naar ieder jaar een of twee "trendzettende" sprekers te hebben. Controversiële bekendheden zoals in 1997 Zyuganov doen tijdens het Davos-circus hun opwachting. Ook zijn er tijdens de Davosdagen kleinere, regionale bijeenkomsten voor o.a. bedrijfstakken, economische regio's. Zij worden de gouverneursbijeenkomsten genoemd. Verder kennen de clubdagen een uitgebreid cultureel programma met grote internationale artiesten en kunstexposities.

Maar ook uit de pogingen om aan het WEF een cultureel randje te geven blijkt haar elitaire en decadente karakter. Voor de Davos bijeenkomst in 1995 bracht de Poolse president Kwasniewski zijn geliefde jazz trio "Chopin in Jazz" mee maar dit werd hetzelfde jaar ruim overtroffen door El Presidente Carlos Menem uit Argentinië die maar liefst een heel tango-orkest meenam in zijn presidentiële vliegtuig. Om de club verder een cultureel randje te geven heeft men de jaarlijkse uitreiking van de "Crystal Awards" in het leven geroepen. Ieder jaar krijgt een aantal kunstenaars en artiesten er één uitgereikt. Ze moeten volgens het WEF "de kracht van kunst hebben ontdekt om bruggen te bouwen tussen verschillende culturen of de grenzen tussen het bedrijfsleven en politiek hebben overbrugd". Maar laten we eens wat van de "serieuzere" WEF projecten bekijken.

* Jaarlijkse "informele vergadering van economische wereldleiders" (IGWEL). Wereldregeringen spelen tussen de 80 in-vloedrijkste politici van de wereld, samen met de top van de belangrijkste financiële en economische organisaties zoals OECD, WTO, IMF en de Wereldbank. Om de schijn op te houden doen de multinationals officieel niet mee maar schuiven ze wel vaak, als adviseur, aan de tafel aan. De onderwerpen zijn o.a. "Liberalisering, globalisering, stabiliteit financiële systeem, genetische revolutie en sociale cohesie".

* De WEF mediaklub. De 250 belangrijkste redacteurs en commentatoren hebben hun eigen clubje in de club en niet voor niets. Zij hebben de taak de globalisering in hun publikaties en op hun

afzweerde, al geïntroduceerd als een van de belangrijkste pijlers van het Italiaans fascisme. Dit was dus lang voordat Hitler in Duitsland met zijn naziregime aan de macht kwam.

Het allesziend oog van Klaus Schwab deed een jaar geleden de volgende uitspraak in het "gezaghebbende" tijdschrift Newsweek.

"De huidige bestuursstructuren in de wereld, de Verenigde Naties en andere bestuurlijke organisaties (zoals WTO, IMF

Tv-kanalen te verkopen als het beste wat deze planeet sinds de geboorte van Jezus is overkomen. Tijdens hun bijeenkomst bespreken ze samen met topmensen van multinationals welke punten bovenaan hun agenda komen te staan.

* "Global Leaders of Tomorrow" Dit mag wel het meest megalomane project genoemd worden van het WEF. Ieder jaar worden, door de Leden, 100 mensen genomineerd voor de titel "wereldleider van morgen". Het zijn mensen: van binnen en buiten het WEF, uit het bedrijfsleven, de politiek, publieke organisaties, media, kunstwereld of wetenschapswereld. De jaarlijkse bekendmaking van de lijst gelukkigen vindt plaats in het tweemaandelijks WEF-clubblad "Worldlink". De criteria zijn als volgt: Je moet geboren zijn na 1-1-1956, een invloedrijke positie hebben bereikt, "globaal" denken en handelen, gevoel hebben voor de publieke zaak (...) en de principes en doelen van het WEF ondersteunen. De toekomstige wereldleiders worden in speciale werkgroepen tijdens Davos en regionale WEF-bijeenkomsten voorbereid op hun nobele taak.

* "Trustees 21" Het corporatistische gedachtengoed van Schwab's club wordt vervolgens perfect weergegeven in dit nieuwe project. In deze "denktank" zullen dezelfde elites die ieder jaar in Davos vertegenwoordigd zijn, bijeenkomen om "de staat van de wereld te verbeteren". Voor het eerst zullen dit jaar ook vertegenwoordigers van Niet-Gouvernementele Organisaties direct deelnemen aan een WEF-project. "Het doel van Trustees 21 zal zijn de contouren van een nieuw leiderschap te bepalen die nationale, regionale en wereld identiteiten zal verenigen en welke wel de macht heeft de uitvoering van de noodzakelijke besluiten af te dwingen." Alle economische, wetenschappelijke, politieke en maatschappelijke krachten moeten worden verenigd onder de vlag van het WEF. Zo'n eendrachtige samenwerking roept herinneringen op. Corporatisme was immers in de jaren '20 al door Mussolini, de ex-socialist die de klassenstrijd

afzweerde, al geïntroduceerd als een van de belangrijkste pijlers van het Italiaans fascisme. Dit was dus lang voordat Hitler in Duitsland met zijn naziregime aan de macht kwam.

Het allesziend oog van Klaus Schwab deed een jaar geleden de volgende uitspraak in het "gezaghebbende" tijdschrift Newsweek.

"De huidige bestuursstructuren in de wereld, de Verenigde Naties en andere bestuurlijke organisaties (zoals WTO, IMF

afzweerde, al geïntroduceerd als een van de belangrijkste pijlers van het Italiaans fascisme. Dit was dus lang voordat Hitler in Duitsland met zijn naziregime aan de macht kwam.

Het allesziend oog van Klaus Schwab deed een jaar geleden de volgende uitspraak in het "gezaghebbende" tijdschrift Newsweek.

"De huidige bestuursstructuren in de wereld, de Verenigde Naties en andere bestuurlijke organisaties (zoals WTO, IMF

afzweerde, al geïntroduceerd als een van de belangrijkste pijlers van het Italiaans fascisme. Dit was dus lang voordat Hitler in Duitsland met zijn naziregime aan de macht kwam.

Het allesziend oog van Klaus Schwab deed een jaar geleden de volgende uitspraak in het "gezaghebbende" tijdschrift Newsweek.

"De huidige bestuursstructuren in de wereld, de Verenigde Naties en andere bestuurlijke organisaties (zoals WTO, IMF

afzweerde, al geïntroduceerd als een van de belangrijkste pijlers van het Italiaans fascisme. Dit was dus lang voordat Hitler in Duitsland met zijn naziregime aan de macht kwam.

Het allesziend oog van Klaus Schwab deed een jaar geleden de volgende uitspraak in het "gezaghebbende" tijdschrift Newsweek.

"De huidige bestuursstructuren in de wereld, de Verenigde Naties en andere bestuurlijke organisaties (zoals WTO, IMF

afzweerde, al geïntroduceerd als een van de belangrijkste pijlers van het Italiaans fascisme. Dit was dus lang voordat Hitler in Duitsland met zijn naziregime aan de macht kwam.

Het allesziend oog van Klaus Schwab deed een jaar geleden de volgende uitspraak in het "gezaghebbende" tijdschrift Newsweek.

"De huidige bestuursstructuren in de wereld, de Verenigde Naties en andere bestuurlijke organisaties (zoals WTO, IMF

enz.,) zijn ontoereikend, daar het hen ontbreekt aan voldoende macht en ze geen mogelijkheden hebben uitvoering van hun besluiten af te dwingen. Oude systemen en oplossingen voldoen eenvoudigweg niet meer. We hebben nieuwe ideeën en besluiten nodig die de wereld de 21e eeuw in zullen loodsen. We hebben mechanismes nodig die kritisch kijken naar wat de wereldgemeenschap doet en niet destructief in hun kritiek zijn. We hebben mensen nodig die kunnen helpen met het vinden van oplossingen, niet door ideologie of confrontatie maar door een wetenschappelijke en lange termijn benadering van wereldproblemen" (Klaus Schwab in Newsweek jan. 1998)

De crises zijn dus volgens Her Schwab allemaal de schuld van dezelfde organisaties die hij en zijn 1060 multinationale vrienden voortdurend hebben gebruikt om de wereldwijde dictatuur van de vrije markt te realiseren. Immers, onder het bestuurlijk leiderschap van de door hem nu bekritiseerde organisaties hebben zijn favoriete multinationals zich kunnen ontwikkelen tot extreem machtige economische bendes die overal op de planeet mensen het leven zuur maken. Het lijkt niet overdreven te stellen dat de

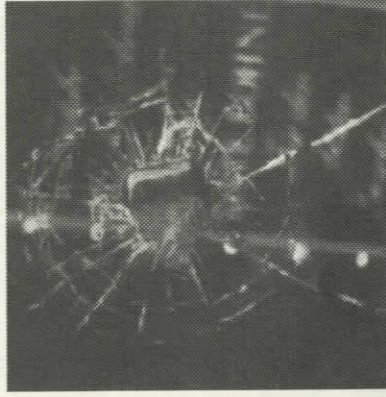
vorming van een enkele wereld economie, waarin geen grenzen meer bestaan voor bedrijven, gestuurd wordt door belangenorganisaties zoals het WEF. Het WEF is zeker niet de enige in haar soort. Integendeel, er zijn op alle denkbare niveaus waar beleidsmakers actief zijn bedrijfs-belangenorganisaties actief. Het WEF is echter wel een organisatie die zichzelf tot doel heeft gesteld al deze "vrijhandels" krachten te bundelen en deze samen te brengen met de maatschappelijke elites uit de politiek, ambtenarij, wetenschap en media. Met alle neuzen in dezelfde richting is de globalisering van de economie immers veel sneller te organiseren.

Nog meer beangstigend is in haar soort maar een organisatie die zichzelf het om te constateren dat de rol van het bedrijfsleven door nationale en internationale overheden steeds verder geïnstitutionaliseerd wordt in de verschillende politieke en economische beleidsorganen. Dankzij de alsmaar verdergaande bedrijfsvernames en joint-ventures zijn waanzinnig grote economische machtsblokken ontstaan die de economie van ieder willekeurig land kunnen maken of breken. Maar liefst 50 van de 100 grootste economieën in de wereld zijn inmiddels multinationale bedrijven en het hun aantal groeit snel.

In de "nieuwe wereldorde" is economische groei heilig, met het excuus dat iedereen er uiteindelijk van zal profiteren. Dat dit een mythe is wordt steeds meer mensen duidelijk. De onvrede kan ook niet anders dan toenemen, daar overal ter wereld de verschillen tussen arm en rijk toenemen. Het licht aan het einde van de tunnel, dat menig regering haar burgers lange tijd heeft voorgehouden, blijkt niet meer dan een flauw kaarslicht te zijn dat bovendien bijna is gedoofd.

Inmiddels heeft ook het WEF zich over de groeiende tekenen van verzet uitgelaten. In de openingstoespraak van "Davos 1996" spraken Klaus Schwab en Claude Smadja, respectievelijk president en -inmiddels-ex-directeur van het WEF, voor het eerst over de nadelen van globalisering. Hun waarschuwing, integraal

overgenomen in de, in zakelijke kringen gezaghebbende, International Herald Tribune, mag met recht een opvallende ontboezeming genoemd worden. Volgens de twee globaliseringskampioenen veroorzaakt globalisering sociale instabiliteit, kost de technologische ontwikkeling veel banen, is het verschil tussen rijk en arm gegroeid en betekenen betere bedrijfsresultaten niet automatisch meer baan-zekerheid. Volgens hen kunnen deze desastreuze gevolgen van globalisering de politieke stabiliteit van de westerse democratieën bedreigen". Men gaat verder met te stellen dat "het globaliserings-proces onomkeerbaar is" en dat "de uitdaging is om te demonstren hoe het nieuwe wereldkapitalisme

goed kan zijn voor iedereen en niet alleen voor de bedrijfsmanagers.

Op het eerste gezicht zou je dit kunnen opvatten als een helder en oprecht moment in het leven van twee schurken, zo'n ontboezeming die iemand kan hebben wanneer die op het sterfbed ligt en naar de laatste adem hapt, maar er zit misschien meer achter. Het is immers juist in deze cruciale fase van het kapitalisme in hun belang dat er politieke stabiliteit in hun wereld economie heerst.

Door zelf een kritische noot te plaatsen bij globalisering en op te sommen wat voor steeds meer mensen toch al duidelijk is, stellen ze zichzelf in de gelegenheid "oplossingen" aan te dragen. "Oplossingen" tussen aanhalingstekens, want wat men vervolgens aandraagt had het WEF al lang op het verlanglijstje staan. De aangedragen oplossingen hebben niets maar dan ook niets met de oorzaken van het probleem te maken. De heren moeten wel denken dat we achterlijk zijn door het volgende pakket oplossingen op tafel te leggen.

1) Arbeiders moeten zich nog flexibeler op gaan stellen. Dat betekent nog meer uitzuigburo's en nog meer oprotpcontracten.
2) Arbeiders moeten hun leven lang voortdurend worden bijgeschoold.
3) De infrastructuur moet worden uitgebreid ofwel meer asfalt, minder milieu.
4) Sociaal beleid moet worden gedevalueerd teneinde de nationale concurrentiepositie te verbeteren. Drie maal raden wat dat inhoudt.

Komen dit soort voorstellen je misschien bekend voor? Het zijn de kreten waar inmiddels vrijwel iedere politicus en/of regering mee naar haar kiezers gaat. Het zijn de oplossingen die door "linkse en rechtse" media, in koor worden aangezongen. Nog even en we krijgen allemaal een collectief schuldcomplex omdat we star en onredelijk zijn door een vaste baan te eisen, te dom en te lui zijn om ons zelf in de avonduren bij te scholen, milieu-fanatzen zijn als we durven te protesteren tegen een snelweg door onze achtertuin

Rijk, milieubewust en anti-hiërarchisch

Volgens haar eigen financieel over-zicht gaat er zo'n slordige 50 miljoen gulden om in het WEF. Het WEF haalt haar inkomsten uit lidmaatschapsgelden. Maar er gaat ongetwijfeld nog veel meer geld om in het WEF. De club heeft namelijk ook verschillende zusterorganisaties zoals een facilitairenbedrijf voor haar "evenementen". Dat het het WEF goed vergaat mag wel blijken uit de bouw van hun nieuwe hoofdkantoor dat dit jaar wordt opgeleverd. Het hoofdkwartier en clubhuis voor de leden, telt zo'n 27 ontmoetingsplaatsen waaronder vergader- en conferentieruimtes (tot 120 personen).

Volgens het WEF weerspiegelt het nieuwe gebouw de cultuur van het forum. Op haar website beschrijft het WEF welke cultuur het gebouw kenmerkt...

"Onze verantwoordelijkheid ten opzichte van het milieu blijkt uit het feit dat het gebouw volledig geïntegreerd is in het landschap. De daken zijn bedekt met gras en kringlooppas, energieverbruik wordt tot een minimum beperkt, de kantoren bevinden zich in een volledig open ruimte, die een unieke teamcultuur creëert zonder enige hiërarchie(...)"

van WEF website

en profiteurs zijn die na jarenlang premie te hebben betaald het lef hebben een uitkering aan te vragen. De door multinationals bepleite planetaire uitbuitingsmachine, ook wel bekend als kapitalistische wereld economie, is natuurlijk een van de belangrijkste oorzaken van de huidige problemen. Ons fantastische parlementaire systeem biedt machtsbeluste slijmballen overal ter wereld de mogelijkheid zich te verenigen in criminele organisaties zoals nationale parlementen, WTO, EU, OECD,

WEF enz. Het is aan ons de taak hun het werken onmogelijk te maken, hun systeem te ontmantelen en een maatschappij te creëren waarin vrijheid, respect en actieve solidariteit centraal staan. Hoe deze strijd te organiseren is echter een heel ander verhaal...

*Niet Gouvernementeale Organisatie

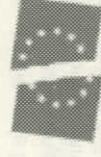
Dit artikel is een verkorte versie en bewerking van een vorig jaar door Marco van EuroDusnie geschreven artikel.

Anti-EU-verkiezings-Songfestival

Het Europese verkiezings-circus komt er weer aan.

Vrijdag 11 juni vinden de verkiezingen voor het Europese parlement in Nederland plaats. Dit willen we niet zonder enig tegengeld voorbij laten gaan. In de maanden naar de verkiezingen toe willen we de Europese verkiezingen in een ander daglicht plaatsen. Maandelijks zullen we je op de hoogte houden. Om te beginnen met een oproep voor het Anti-EU-Verkiezings-Songfestival.

Om verder te komen dan de EU-rot-op! slogans zal er een songfestival plaatsvinden. Schrijf een nummer tegen het verenigde Europa of de EU-verkiezingen en win een fantastische prijs. In mei zullen reeds ingestuurde nummers worden uitgebracht op een

verzamel tape. Een maand later rond de Europese verkiezingen zal de huldiging van de winnaar plaatsvinden op een unieke bijeenkomst. De winnaar zal dan mogen optreden en natuurlijk een fantastische prijs in ontvangst nemen. Het verzamelbandje zal haar eigen leven gaan leiden. Het zal gedistribueerd worden onder radiozenders, info-actiecentra en independent labels tot in de nadagen van het EU-verkiezingsfeest. Mensen/bands die een nummer hebben ingestuurd ontvangen het verzamelbandje plus hoesjes. Verder zal het bandje voor kostprijs te koop zijn. Nummers kunnen worden ingestuurd op tape, liever op Minidisk of CD(R) tot half april naar: Maarten, Zaansgroen 15, 2718 GL Zoetermeer, meer info: Maarten.punk@mailexcite.com

vervolg van pagina 1

het uitdagende ervan, in ieder geval is het heel wat inspirerender dan het zetten van een tot despotisme leidende trend om niet meer te dromen van een wereld ontkend van de "fatale leegte." Ik zou nog niet zo bezorgd zijn als dat van Achterhuis niet meer dan slechts een incident te noemen was: maar er is een snelgroeiende ontwikkeling gaande op universiteiten overal ter wereld die maar al te duidelijk weergeeft dat alle disciplines louter en enkel op basis van het "functionalistische denken" zullen gaan opereren. Indien er niet snel een omslag zal komen, gemotiveerd door en met bevologenheid.

Lars

Hans Achterhuis hield zijn post-utopische vertoog op dinsdag 12 januari 1999 in De Balie

Hervorming in Iran onder Khatami is slechts een illusie

De situatie in Iran is niet onveilig, aldus de Ministeries van Buitenlandse Zaken en van Justitie. Dit nieuws volgde op de berichtgevingen over het verdwijnen van enkele Iraanse schrijvers, die vermoord teruggevonden werden.

Hoe kunnen onze ministeries nu concluderen dat Iran veilig is, en dat het land hervormings-processen ondergaat? Zijn de politieke gevangenen in Iran soms al vrijgelaten? Worden er geen executies meer uitgevoerd? Wordt er niet meer gemarteld in gevangenissen? Is het juridische systeem veranderd, is de positie van de vrouw verbeterd, of is het vermoorden van politieke opposanten in en buiten Iran gestopt? Niets van dat alles; de realiteit leert ons dat de situatie ook na het aan de macht komen van de in de westerse media als hervormingsgezind bestempelde president Khatami niet wettelijk is veranderd.

Echter, Iran is vanwege haar grootte, ligging en haar rijkdom aan olie en andere delfstoffen erg interessant voor westerse landen. Ook zoeken Nederland en andere landen een excuus om Iraanse asielzoekers kwijt te kunnen raken. Het veilig noemen van Iran en het ophemelen van Khatami lijken slechts een instrument om economische en politieke relaties met Iran te legaliseren; gezien de feitelijke ontwikkelingen binnen Iran is er echter geen enkele geldige rechtvaardiging te vinden voor deze veiligverklaring.

Laten we eens kijken naar het verleden van president Khatami. Tien jaar lang was hij de minister van Cultuur en Islamitische Leiding. In deze periode vermoordde religieuze leider Khomeini meer dan honderdduizend politieke gevangenen, en Khatami steunde hem daarin. Het was

ook in deze periode dat Iran in oorlog was met Irak en Khatami stuurde vele jongens van onder de zestien jaar naar het front. Zijn ministerie was verantwoordelijk voor de streng toegepaste censurering. Khatami sprak nooit over

persvrijheid en als minister heeft hij nooit geprotesteerd tegen het terreurbewind dat de regering voerde. Twee jaar geleden realiseerde Khatami zich dat het Iraanse regime voor haar overleving buitenlandse hulp nodig zou hebben. Om aan de buitenlandse criteria voor hulp tegemoet te komen, begon hij te praten over vrede, persvrijheid en culturele verschillen.

Maar zelfs als we zijn verleden buiten beschouwing laten en slechts naar zijn daden als president kijken, is er geen

reden om te spreken van een drastische verandering van de Iraanse politieke situatie. Anderhalf jaar geleden werd Khatami verkozen door een naar verandering smachtende bevolking. Het Iraanse volk kwam echter bedrogen uit.

Khatami is slechts een marionet in handen van de feitelijke machthebbers: de religieuze en dictatoriale leider Khomeini en zijn aartsconservatieve consorten. Khatami's ministers zijn verkozen door deze Khomeini. De macht over het parlement, het merendeel van de media, de rechtbanken en het leger is in handen van deze religieuze leider. Hoge functies binnen allerlei belangrijke organisaties worden bekleed door personen die ofwel verkozen ofwel gecontroleerd worden door Khomeini. Tijdens het nu anderhalf jaar durende presidentschap van Khomeini vonden er ongeveer tweehonderd-zeventig openbare executies plaats en acht stenigingen. Het zijn slechts de moorden op vier schrijvers en twee politieke personen die zijn doorgedrongen tot de westerse media. Onze zogenaamde held Khatami heeft hiertegen nooit actie ondernomen. Noot heeft hij kritiek geleverd op Khomeini die verantwoordelijk is voor deze moorden.

Integendeel, keer op keer noemt hij de

De Euro-taart-media-connection

Zelfinterview van een Dushnews-redacteur over de vervloekte kapitalistische massa-media

Maar dat is toch wat jullie willen: aandacht voor de boodschap, de taart is toch alleen maar een aanleiding, een spectaculaire actie om de media te halen? Ja... en nee. Als je naar de berichtgeving kijkt komt toch alleen maar een beeld over: gekke lui die 'terroristische' acties voeren en het imago van een minister beschadigen omdat ze vanuit de een of andere reden tegen de invoering van de Euro zijn. Er is immers meer over de invoering van de Euro te vertellen dan alleen maar dat het 'meest megalomane project' van deze eeuw is. De persverklaring was bewust kort gehouden maar zelfs hier werden alleen maar wat 'sound-bites' eruit gepikt om een vlot verhaal te kunnen maken – links, mod-ern, hip, okay wel een beetje gek...

Geen woord over de achterstaande rekeningen behalve dat de Euro een ondemocratisch project is – wat wel klopt maar zo vaag is als de weerbericht. Met 'meer democratie' heeft het Verenigde Europa waar de Euro symbool voor staat nog nooit reclame kunnen maken – burger-rechten worden bedreigd door de met ongekende bevoegdheden opererende rechters van Europol, er is een oncontroleerbare Europese Centrale Bank en een Europees Parlement met nauwelijks enige invloed. Daarnaast heeft de Euro concrete gevolgen die in de artikelen

niet naar voren kwamen: geen woord dat de financieel minder krachtige landen binnen de EU en de EU-aspiranten elke bezuiniging moeten doorvoeren om de convergentie criteria te halen en mee te mogen doen aan de EU. Geen woord dat deze landen hun eigen economie kapot (moeten) maken door de rente te verhogen om überhaupt nog geldkapitaal te krijgen. Geen woord dat meedoen aan het EU-project duur is, maar niet meedoen fataal. Natuurlijk blijft ook dit kort en abstract. Een diepe analyse van de postfordistische maatschappij zo als die vandaag aan het ontstaan is met een geïnternationaliseerd kapitaal dat de arbeiders wereldwijd in concurrentie met elkaar brengt en onder het mom van de 'Standortkonkurrenz' bezuinigingen en social-dumping legitimeert kunnen wij op een A4tje niet geven.

Maar dat hadden jullie toch van te voren moeten weten – de media schrijven toch wat ze willen?

Inderdaad. Het collectief verschilt hierover van mening. Maar het zwart-wit beeld van de goede activisten en de foute media moet genuanceerd worden. Het probleem ligt elders. Afgezien van het feit dat wij ons met het beeld wat er van ons en die actie wordt gegeven niet kunnen identificeren is het bovendien de vraag wat voor effect het zal hebben als de

kranten zelfs twee pagina's serieus over ons wereldbeeld schrijven.

Aan de ene kant hadden wij van te voren nog het vertrouwen met de massa-media sommige mensen te kunnen bereiken. Er is nu niks meer van over...

Aan de andere kant dachten wij dat het voldoende is om op de een of andere manier de media te halen en dat iedereen die meer over onze EU-kritiek wil horen EuroDushnie wel te vinden weet – wij zijn een open organisatie met adres, telefoon, email etc. (trouwens is kritiek op de Euro en het Verenigde Europa geen alleenrecht van EuroDushnie). Aan deze mening ligt de analyse ten grondslag dat wij in een information-overrill leven waar iedereen met informatie overspoeld raakt zodat hij/zij inhoudelijk niet meer te bereiken is. Een diepere analyse van de massa-media laat echter zien dat het niet alleen van belang is wat de kranten schrijven maar ook welke functie massa-media binnen onze maatschappij vervullen. Om de gedachten van mensen te veranderen is het allesbehalve voldoende om hun via de massa-media 'de waarheid' te willen vertellen. Dat is zoals de gangbare argumentatie dat iedereen die te veel horrorfilms op televisie ziet het ook zelf eens wil proberen en zijn/haar familie vermoordt. De ontvanger van de boodschap heeft de (resterende) vrijheid

religieuze leider een tussenpersoon van God aan wie iedereen absolute gehoorzaamheid verschuldigd is. Wat betreft buitenlands beleid heeft Khatami nooit de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens willen ondertekenen, heeft hij zich nooit geprobeerd de fatwa op Salman Rushdie op te heffen en of het terrorisme van de Iraanse regering te stoppen. Hij heeft zich uitgesproken voor stening en executie, alleen zouden die volgens hem in het geheim moeten plaatsvinden.

Al met al ziet het er naar uit dat hoop op hervorming onder Khatami slechts een waanvoorstelling is. Elke westerse mogendheid kan deze held gebruiken als een excuus om economische en politieke relaties aan te knopen met Iran, maar het is wellicht beter om in plaats daarvan alle handelsrelaties en financiële ondersteuning te stoppen en daarmee de oppositiegroeperingen te helpen in hun strijd het huidige regime aan de kant te schuiven. Op de langere termijn werkt het vergroten of herstellen van vrede, vrijheid en welvaart in dit deel van de wereld in het voordeel van alle betrokkenen. Zolang westerse landen zich niet uitspreken tegen het Iraanse regime en de eigen economische en politieke belangen bovenaan stellen, delen ze zelf ook in de verantwoordelijkheid voor de moorden en andere schendingen van mensenrechten in Iran.

Kami

om de informatie zelf te interpreteren; de boodschapper kan dit interpretatieproces niet controleren. Acties die erop gericht zijn de massa-media te halen en onze boodschap onder het 'volk' te brengen zullen – zelfs als het om betrouwbare en uitputtende informatie gaat – dus daarom geen effect hebben omdat iedereen die boodschap anders zou interpreteren.

Maar wat heeft het dan voor nut om een taart te gooien?

Wij moeten bij de ontvangers beginnen. Maar wij zijn geen 'semilogische guerilla' (Umberto Eco) die overal en tegelijkertijd het interpretatieproces van massa-mediale boodschappen kan beïnvloeden (non-stop en overal televisie kijken...). Dat is ook niet ons doel. Het gaat er niet om iemand te controleren of te beïnvloeden maar wij willen open situaties creëren waar men weer begint te denken en niet alleen maar consumeren, momenten die de normale gang van zaken binnen het communicatieproces, de boodschapper-ontvanger-relatie verstoren en een 'andere realiteit' laten zien "in welke zichtbaar en voelbaar wordt waar het morgen nog loont om voor te strijden" (Eco, 1985). Daarom heeft het wel nut om met taarten te gooien, maar niet om interviews te geven...

Peter

Is het persoonlijke politiek?

Pleidooi voor een anarchistische houding in het televisie-tijdperk

'Het persoonlijke is politiek!' Onder deze noemer drong vanaf de jaren zestig en zeventig het besef door dat je de strijd voor de verwetening van je politieke idealen in je eigen leven en je directe omgeving kon beginnen. Sterker nog: wie in de strijd voor politieke idealen goed en geloofwaardig bezig wou zijn kwam er niet omheen om zijn of haar eigen leven aan een kritische toets te onderwerpen. De kreet richtte de aandacht op de strijd voor rechtvaardigheid tussen mannen en vrouwen en werd gebruikt als pleidooi voor 'vrije liefde' (of vrijblijvende seks). Persoonlijke relaties en dagelijkse gewoontes werden belangrijke onderwerpen in het politieke betoog.

De kraakbeweging in de jaren tachtig liet zien dat je manier van (samen-) wonen een politieke keuze is. Bewuste baanloosheid is één van de manieren om de

strijd vóór en het leven van je idealen niet op de weekends te beperken. In de anarchistische actiescene is het *not done* om door middel van dierenleed of genetische manipulatie vervaardigde producten binnen te krijgen. Kort: het persoonlijke is politiek! Maar is het dan wel persoonlijk? Wat is 'persoonlijk' en wat 'politiek'?

Zelf hanteer ik de naar mijn idee anarchistische definitie dat politiek is wat iedereen aangaat. 'Politiek' als tegenstelling tot 'privé'. Deze invulling van het

politieke is anders dan die van veel niet-anarchisten wiens 'politieke arena' alleen voor het machts spel der partijen en politici lijkt te zijn ontworpen. Anders ook dan die van veel politicologen en burgers die 'politiek' alleen associëren met het lezen van de krant en het eens in de paar jaar drukken op een knopje in een geautomatiseerd stemlokaal. Hun definitie van politiek is geestdodend en antirevolutionair. Het verbaasd me dan ook niet dat zo veel mensen zich 'gedesillusioneerde' en 'apathisch' van het politieke gebeuren afwenden en dat van burgers, deelnemend aan het openbare leven, consumenten in de privé-sfeer worden. Geïndividualiseerd en passief, een ieder zijn televisie.

Om de schijn van een democratie, de betrokkenheid van het volk, nog enigszins staande te houden wordt het 'politieke' - van elke inhoud ontdaan - in kant-

en-klare hapjes als het pure Spektakel geserveerd en wordt het gepersonificeerd. Heeft die klootzak nou met zijn stagiaire geneukt of niet? - Deze vraag houdt de naties bezig. En de acteur met

de aantrekkelijkste glimlach wint de verkiezingen: Het persoonlijke is politiek! Het volk wordt in slaap gesust door inhoudsloze verhalen in de stijl van 'Privé'; het persoonlijke is spectaculair!

Hierbij deed zich nog een andere ontwikkeling voor: het private werd openbaar. In voleyuristische programma's keren mensen hun persoonlijke emoties naar buiten en leven ze hun meest stompzinnige dromen voor de kamera uit. Elke grens tussen privé en openbaar kwijnt weg in een ongeremd, sensatiebelust en

inhoudsloos voleyurisme. Moet ik hierover klagen of is dit gewoon wat het volk blijkbaar werkelijk wil, democratie ten top?

De kreet dat het persoonlijke politiek is komt ook weer op een andere, wellicht meer oorspronkelijke manier in het Spektakel terug. De

Postbus 51 spotjes doen een beroep op je inzet, je verantwoordelijkheid sbesef. Ca maar netjes je blijkes inleveren, want een beter milieu begint bij jezelf, de consumment. Daar zit wel iets in, maar het is ongelooftwaardig als dit advies van degenen komt die het meest meewerken aan de institutionalisering van natuurbuiting en milieuvervuiling: regeringen, grote bedrijven en de *mainstream* media. Hen die jou enkel als consument benaderen van hun produkten. Door je een door hen bepaalde en beperkte keuzemogelijkheid voor te schotelen vertroebelen ze het zicht op (meer fundamentele en structurele) oplossingen van problemen.

Anarchisme betekent letterlijk niet heersen (an-arkhein) en slaat voor mij op het streven naar een wereld zonder overheersing, de poging om te leven zonder andere wezens te overheersen en zonder zelf overheerst te worden. Zodra je een ander wezen in je handelen gaat overheersen is dat niet iets wat je "zelf maar uitmaakt". Het gaat dan niet alleen jezelf aan, maar zeker degenen die je overheerst en ook allen die zich bekommeren om rechtvaardigheid. Het is op dat moment geen persoonlijke kwestie meer. Het is politiek.

Anno 1999 stel ik voor om je voor jezelf en in kleine of grote clubjes mensen af te vragen waar je door je handelen anderen overheerst en waar je zelf overheerst wordt en om daar vervolgens iets aan te doen. Dat is niet iets wat ver van

je weg staat en niet iets om apathisch van te worden. Gedesillusioneerde kan je daarbij wel raken, als je namelijk prikt door de illusies van het Spektakel, de schijndemocratie en je leven als passieve consument. Zonder illusies en vol bewustzijn weiger je om je nog langer door openlijk uitgebreide privé-verhalen af te laten leiden. Zonder illusies en vol bewustzijn boycot je de stemlokalen en de *mainstream* media die het hebben over

de machtspelelijes van gepersonificeerde clowns in grijze pakken en die je lastig vallen met de vraag of Prins Klaus al dan niet met Emillie heeft gezoend. Zonder illusies en vol bewustzijn stap je naar je burelen toe, naar je collega's, naar je vrienden, naar oude en naar jonge mensen om het eens over werkelijk belangrijke zaken te hebben: de politieke keuzes in je *dagelijks* leven en de fundamentele van onze samenleving. Zonder illusies en vol bewustzijn besluit je om die televisie uit te zetten en leef je zelf.

Tatjana

Griekenland in vuur en vlam

een brief uit Griekenland 15/01/99

Beste kameraden van EuroDusnie!

Veel revolutionaire groeten uit Thessaloniki (tweede stad in Griekenland, red.). Vandaag kwam het tot grote demonstraties in veel Griekse steden tegen de onderwijshervormingen van regering Simitis en onderwijsminister Arsenis. Als eerste iets over de situatie op de scholen: meer dan 600 scholen zijn door jongeren bezet. Hoewel het er minder zijn dan voor de kerstvakantie en er grote druk vanuit de staat wordt uitgeoefend hebben duizenden scholieren weer besloten tot bezettingen om de door hun verfoede plannen voor hervormingen van het onderwijsstelsel te voorkomen. Vandaag kwam het dus tot meerdere grote militante demonstraties. In Thessaloniki gingen 10 000 jongeren (tussen 14-17 jaar) de straat op. Twee banken werden met molotov cocktails aangevallen maar ook journalisten en camerai (die altijd informatie aan de politie verstrekken, red.) moesten het ontgelden. Ook het gerechtsgebouw werd met molotov cocktails, eieren en stenen aangevallen. De politie kon vanwege het grote aantal demonstranten

verplaatst

De komende Eurotop in Keulen in Keulen is verplaatst van 5/6 juni naar donderdag/vrijdag 3/4 juni. In Dusnieuws 9 heb je kunnen lezen over de indrukwekkende lijst met acties die wordt voorbereid in het kader van de belangrijkste Europese ministriele bijeenkomst voor het jaar 2000. Het vermoeden bestaat dat de Europese machthebbers bang zijn voor een overvloedige democratische actie zoals tijdens de top in 1997 in Amsterdam. Inmiddels wordt door de organisatie van de "Werklomarsen" en de "stichting naar een ander Europa" bekeken in hoeverre dit consequenties heeft voor hun plannen rond de Keulse Eurotop. Ook Duitse actiegroepen beraden zich op wat te doen, het zou immers raar zijn om de geplande protesten te laten plaatsvinden wanneer de hoge heren al lang en breed weer thuis zijn. Er bestaan overigens weer plannen voor een Nederlandse mars naar Keulen maar of dit gaat lukken is vooralsnog onduidelijk. Dusnieuws zal je hierover op de hoogte houden...

niets doen. De communistische partij, die altijd probeert de demonstraties te controleren en samenwerken met de politie, werden door woedende scholieren uit de demo gesmeten.

In Athene waren 20 000 mensen op de been en ook daar kwam het tot felle confrontaties met de politie. Meerdere politieagenten moesten met brandwonden en andere verwondingen het ziekenhuis in. Veel auto's van het merk

Mercedes gingen in vlammen op. Het anarchistische blok in de demonstratie was urenlang verwikkeld in een stenenoerlog met de politie. Het is ongelofelijk hoe radicaal de jonge scholieren zijn. Ook in Patras, Jannena en Kreta kwam het tot harde confrontaties tussen scholieren en politie. Veel kameraden werden er gearresteerd. Ik schrijf jullie weer zodra er nieuwe ontwikkelingen zijn.... groeten van Dimitris

Groeten uit Athene!

EuroDusnie programma

van februari

In de maand februari gaat EuroDusnie terug naar haar roots en staat in het teken van het anarchisme. Er worden informatie-avonden, discussies gehouden rondom dit thema en films vertoond.

vrijdag 29 januari

Deze avond willen we een discussie houden over het hoe en waarom van het tonen van onderlinge solidariteit op anarchistische wijze. Met wie toon je solidariteit en waarom? Welke haken en ogen zitten hieraan?

vrijdag 5 februari

Een informatieavond over food not bombs. Food not bombs is een wereldwijde organisatie die gratis voedsel uitdeelt aan mensen die dat nodig hebben van ingrediënten die weggegooid worden. Onlangs is er in Nederland ook een food not bombsgroep opgericht en zij komen vertellen over wat ze doen en wat de achterliggende ideeën zijn.

vrijdag 12 februari

Vanavond een informatieavond over anarchisme. Een ontzettend breed thema waarbinnen heel veel diversiteit is. Deze avond willen wij vertellen en discussiëren over uitgangspunten van het anarchisme alsook een beeld scheppen over de veelzijdigheid van het anarchisme.

Wat doet Euro

Iedere woensdag is er een biologische en veganistische soepkeuken van 18.00 tot 20.00, vanaf eind januari zal de Soepkeuken verhuizen naar **Koppensteeg 2C** in Leiden.

Iedere vrijdag opent McDusnie, het bio/vega eetcafé van 17.00 tot 21.00 haar deuren aan de **BoerHaavelaan 345** in Leiden. Aansluitend meestal een film, informatie of discussie avond. Tijdens alle activiteiten die in EuroDusnie plaatsvinden zijn de infowinkel en de voedselcoöperatie (voko) geopend. In de infowinkel kun je terecht voor allerlei interessante boeken tijdschriften en muziekjes. In voko 'De kleine beurs' kun je al het veganistische en biologische voedsel aanschaffen wat je je maar kunt wensen. Deze coöperatie is opgezet voor mensen die verantwoord willen eten maar een kleine geldbuidel hebben. Wanneer je echt totaal geen geld hebt kun je nog altijd terecht bij het weggeefproject. Dit is een project waar geen enkele vorm van geld aan te pas komt. Hier brengen mensen hun spullen die ze niet meer nodig hebben en andere mensen kunnen die dan weer meenemen. De Weggeefwinkel is sinds kort verhuisd naar een mooi winkelpand in het centrum van de stad, **Hooglandse Kerkgracht 4** in Leiden. Ze is geopend iedere zaterdag van 11 tot 17 uur en natuurlijk iedere donderdag, weggeefavond!

Ook organiseert EuroDusnie informatielessen op middelbare scholen, informatieavonden, benefieten en concerten; we

Vrijdag 12 februari

Bijeenkomst Geld of leven karavaan in Nederland

om 20:00 in actie/-infocentrum EuroDusnie, Boerhaavelaan 345 Leiden

Tijdens de afgelopen bijeenkomst van het Basisdemocratisch Netwerk is gediscussieerd over hoe Nederland een bijdrage kan leveren aan de inmiddels imposante lijst van acties tegen de diktatuur van de vrije markt die in het voorjaar van 1999 op de Europese agenda staan (lees Dusnieuws 9). Een van

de voorstellen die besproken is is het idee voor een Nederlandse, doch internationalistische bakfiets/brommer/traktor achtige karavaan tussen de Eurotop van 3/4 juni en de G8 bijeenkomst van 18/19 juni volgend jaar. Beide bijeenkomsten zullen uitermate belangrijke bijeenkomsten zijn van de kapitalistische elites en zullen plaatsvinden in Keulen. In de weken naar de Eurotop zullen er in Duitsland ook twee karavanen onderweg gaan naar Keulen

Demonstreren heeft best nut

Door Peter J.C. van Keulen *

DE LOBBY-NISTOREN Pauw en Van Schieddelken betogen op Trefpunt van te december dat demonstreren niet tot het instrumentarium van de lobbyist gerekend moet worden. De auteurs verwachten betoogers die op het Bureauhof beledigingen maken, te worden veroordeeld, anderszins gericht gedrag en zelfs onprofessionalisme.

Gezien het de dagelijkse realiteit van het Den Haag functioneren, past een betoog of demonstratie als lobbyinstrument prima. De essentie is namelijk dat de lobbyist anderszins niet anderszins is.

Als een organisatie zich bedroefd voelt in haar bestaan, kan ze hier uiting aan geven door de straat op te gaan. Als men keuzes en werkwijzen niet echt iets aan de hand. En als men de werkdag van zijn positieve of negatieve kant in Den Haag vasthoudt, dan heeft dat invloed op de beleidsmaker. De Schiphol actie was in dat opzicht een prima actie, deel van een groter gebied en bredere strategie. Hetzelfde geldt voor de geprotesteerde menselijke ketting van Milieudefensie.

Om dit te bereiken heb je op het moment van de demonstratie geen lobbyist nodig. Wel moet een lobbyist strategisch het juiste moment van de betoging medebepalen, de juiste instrumenten

kieszen, redacte voor onderhandelingen creëren en het grote publiek niet van zich verveemen. Een goed imago is niet een slecht te publiceren actie zo afgebroken. Zo organiseerde een actiegroep een demonstratie voor de huisde van een minister die te veel recht niet gedend was van de inbreuk op zijn privacy. Zo is 'gratis' werk als een boemastig.

De inzet van media als effectief lobbyinstrument te volgens Pauw en Van Schieddelken ook beperkt. 'Goed voor het moreel' zeggen ze. Ook dit is enigszins een idee de realiteit achterhaalde. Het aantal mensen van het aantal journalisten is enorm. Aan om nieuwswaardig te worden. Aan de media worden vers steeds efficiënter instrumenten om de eigen interesse achteraan te plaatsen. Daar op het juiste moment een betoging te organiseren, kun je publiekelijk het commitment of van een minister of minister vragen, en zo het besluitvormingsproces medebepalen.

Pauw en Van Schieddelken heb een interessant boek gepubliceerd. Ik denk dat de stelling dat je niet 'zo maar' een betoging of demonstratie moet organiseren een misvatting is dat anderszins niet werkt, doet de realiteit geen eer aan.

* De auteur is bureauverklaring en manager public affairs.

Jaap, ezelsveldlaan 53, 2611 RV in Delft.

Tel: 015 2146552 of email: dto.van leeuwen@dataweb.nl

Zaterdag 23 januari

Basisdemocratisch Netwerk

Zaterdag 23 januari om 13:00 uur in het Dwarsgebouw aan de Oude Gracht 229 in Utrecht

Het Basisdemocratisch Netwerk (BN) is een associatie van diverse groepen en individuen die zich allen kunnen vinden in de volgende doelstellingen:

- 1) Volledige democratisering van de samenleving op alle gebieden en een gelijke verdeling van kennis, macht en middelen op wereldschaal.
- 2) Gelijke rechten voor alle mensen overal ter wereld. Bestrijding van racisme, sexismen en alle andere vormen van uitbuiting en onderdrukking
- 3) Het opbouwen van ecologisch en economisch duurzame alternatieven, gevestigd op basis-democratische en decentrale structuren;
- 4) Het voeren van directe actie voor het bereiken van de bovenstaande doelstellingen en het algemeen bewustzijn daaromtrent; een confronterende houding tegen de macht van multinationale ondernemingen,

ationale staten en supranationale instituties die actueel een bedreiging vormen voor een waardig bestaan voor mens, dier en natuur.

Voor aangesloten groepen en organisaties wil het BN een ondersteunende rol vervullen, daar waar het gaat om coördinatie en communicatie, om informatie-voorziening alsmede om publicitaire en facilitaire ondersteuning. Daarnaast hoopt het BN een actieve rol te kunnen spelen bij het initiëren en stimuleren van vele noodzakelijk te voeren discussies over schijnbaar losstaande, maar intrinsiek met elkaar samenhangende onderwerpen en items.

Basisdemocratisch Netwerk p.a. Postbus 13013 3507 LA UTRECHT tel: ('s avonds) 030/2939598 mail: axienet@xs4all.nl

